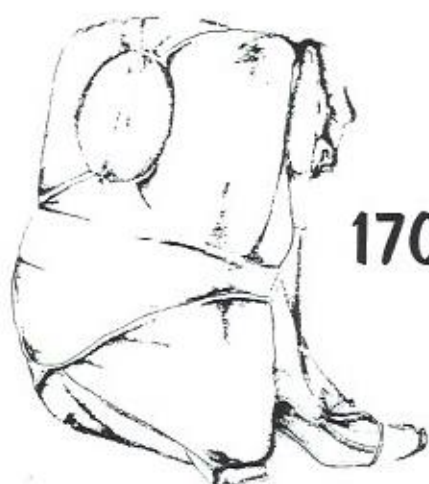

LASKUVARJOURHEILU

NO:3 1977

SST.

1700:-

3950:-

**STRATO-
CLOUD**

- **SUORAAN
VARASTOSTA**
 - **OSAMAKSULLA**
- SOITA JA KYSY !**

3100:-

STRATO-STAR

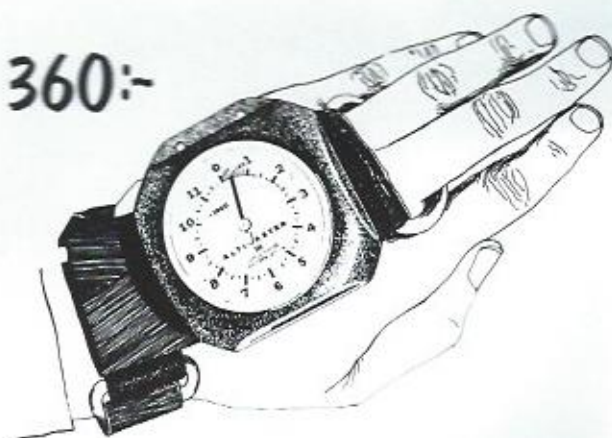
R-2

90:-

ALTIMASTER III

360:-

**MAAHANTUONTI JA MYYNTI
SUOMEN LASKUVARJO OY**

SUURSUONTIE 21 • 00630 HELSINKI 63 • PUH. 90/740021

Julkaisija

Publisher

Suomen Laskuvarjo Oy
Suursuontie 21
00630 Helsinki 63
Finland
tel. 90-740021

Päätoimittaja

Editor

Eero Kausalainen
tel. office 90-378077
home 90-333253

Toimittajat

Assistant editors

Lars Bäckström
Ahti Honkanen
Jorma Öster

Taitto

Lay out

Jorma Öster

Sarjakuvat

Cartoons

Arto Mattila

Toimituksen osoite

Editorial office

Suomen Laskuvarjo Oy

Irtotilasto FMK 5,50

Price of copy

Tilauksinta FMK 20,-

Yearly subscription

Neljä numeroa vuodessa

Published four times a year.

Painatus

Kirjapaino Purhonen

Kansikuva

Cover

photo by Jorma Öster
Muisto kesästä

A recollection of the summer

KISAKESÄ 1977

... on nyt sitten loppuun käsitelty. Mestaruuksia on ratkottu oman maan kamaralla kuin myös ilmatilassa SM-kilpailuissa, sekä Ruotsissa pidetyissä PM-kisoissa. Eikä myöskään savi unohtaa LJK:n mainioiden urheiluhypääjien kilpailumatkaa Itävaltaan kansainvälisen sotilasurheiluliiton (C.I.S.M.) laskuvarjoilukisoihin.

Mieleen on jäänyt kesän kilpailutapahtumista suhteellisen hyvä taso - vertailukohteena aikaisemmat vuodet. Temppu/tarkkuus-SM-kilpailuissa nähtiin muutamia ennennäkemättömän hyviä tarkkuustuloksia. Relatiivi-SM ei ollut tasoltaan kovin loistellias. Ilahduttavana piirteenä oli kuitenkin tänä vuonna kilpailukykyisten joukkueiden määrän kasvu viimevuotisesta. Toinen ilahduttava piirre oli se, että "Sorsien" vahva ennakkosuosikin asema ei suinkaan lannistanut muita kisajoukkueita - jotka sitten todella jännittävän kilpailun aikana tarjosivatkin "Sorsille" kivikovan vastuksen.

PM-kilpailu Ruotsin Östersundissa oli suomalaisittain asiaa tarkastellen mitä melkoisin menestys - siitäkin huolimatta, että joukkueellamme tulostaso jäi jonkin verran SM-lukemia vaatimattomammaksi. Onnittelemme joukkuetta sen erinomaisista suorituksista.

PM-matkan kuluista maksoi SIL noin puolet. Loput matkarahoista saatiin joukkueelle kerhoilta. Oli ilahduttavaa todeta, kuinka hienosti kerhoissa suhtauduttiin joukkueenjohtaja Affe Norran masinoimaan keräykseen. Kiitos kaunis matkan tukemiseen osallistuneille kerhoille.

Kulunut kesä on osoittanut, että kehityskelpoisia yksilöitä löytyy maastamme runsaasti, ellei sitten vieläkin enemmän. Kun nyt sitten muistaisimme jatkaa sitä kehittelytyötä käsillä olevan syksyn ja tulevan talven aikana. Jos hyppymäärät jäävät vähäisiksi, on vastaavasti lisättävä maaharjoittelua, kuntoilua yms. aiheeseen liittyviä hommeita.

Aktuellein on edellämäinnittujen huonon sään ohjelmien toteuttaminen Australiassa ja RY-MM-kilpailua kohti tähtäävillä "Sorsilla". Heille toivomme inspiraatiota hyppykauden jatkamiseksi myös kylmän syyskauden ajaksi, ynnä tietysti myös menestystä kisamatkalla. Toivottavasti intoa piisaa sitten kilpailun jälkeenkin: viihdyttävimmät RY-opit toivottavasti leviävät "Sorsien" toimesta syrjäisimpäänkin kerhoon maamme relatiiviharrastuksen kehittämiseksi ja laajentamiseksi.

LASKUVARJOURHEILU VUONNA 1978

Laskuvarjourheilu-lehden saaman erinomaisen kansansuosion rohkaisemana tulemme jatkamaan lehden toimittamista myös laskuvarjourheiluvuonna 1978.

Lehden sisällöstä tulevana vuonna ei vielä ole tehty yksityiskohtaisia suunnitelmia, mutta mitä suurimmalla todennäköisyydellä tulemma nautimme samoja linjoja, kuin kuluvana vuonna. "Laskuvarjourheilu" tulee ensi vuonna olemaan 32 - 36 sivuinen ja samaa A 4 kokoa, kuin tänäkin vuonna.

SISÄLLYSLUETTELO

KISAKESÄ 1977	3	RELATIIVIKOMITEA	28
SM-1977 TAITO/TARKKUUS	5	HYPPYLEIRI ORIPÄÄSSÄ	30
SM-77 TYYLIN TUOMAROINNISTA	12	PÄTKELMIÄ ULKOMAISISTA PARALEHDISTA	31
HELLUNTAIKILPAILUT MALMILLA	16	PÄTKELMIÄ KOTIMAASTA	33
RELATIIVI SM 77	18	DAR ROBINSON "SUPERPUTOAJA" VALLOISTA	34
BOOGIET VANDELISSA	21	OSTO JA MYYNTI	35
PARASUUTTIVIERAILU DDR:ÄÄN	24		

PO-3

NEUVOSTOLIITTO-LAINEN LIITTOVARJO
SAATAVISSA LÄHIAIKOINA
REPPU-VALJAAT-KUPU. HINTA VAIN 3000-3500 Mk.

KAAKON RAJAKAUPPA OY

KAUPPALANKATU 12
45100 KOUVOLA 10 954/16977

Teksti: Eero Kausalainen
Kuvat: Pertti Koskinen

Tempu / tarkkuus-SM pidettiin jälleen kerran - niin missäs muullakaan - Utissa. Tehokas Utin kisakeskus on ehtinyt pyrittää pitkän uransa aikana jo SM-kisat, sekä kahdet PM-kilpailut. Niin että kokemuksessa löytyi kyllä.

Kisojen valovoimaisimmat hahmot olivat IIK:n Rane Härkönen (Tempun kakkonen, yleismestaruuden voittaja, henkilökohtaisen tarkkuuden voittaja kahdeksan kierroksen yhteistuloksella 0,00 metriä!) sekä OLK:n timantinkova parapolosotilas Cekkeri Satamo (tarkkuushyppyjen uusi SE: yhdeksän perättäistä nolla-nollaa).

SM

1977

TAITO/ TARVE

SM-kisaelmaa edelsi viikon mittainen harjoitusleiri. Valitettavasti vain sää ei oikein ottanut suosiakseen leiriä. Hyppymäärät jäivät huomattavasti ennakkoorviota pienemmäksi.

Sää siitä kuitenkin sitten parani kisan alkuun mennessä. Niinpä päästiin kilpailut aloittamaan heti sunnuntaina LuKT:n puheenjohtajan Timppa Niemisen kannustavan puheen jälkeen aikatulen mukaisesti.

TEMPPU

Kilpailu aloitettiin taitohypyillä kahden kilometrin korkeudesta. Aikaisempiin kilpailuihin verrattuna oli uutena asiana tempuun tullut mukaan neljäs sarja:

oikea käännös
vasen käännös
voltti
vasen käännös
oikea käännös
voltti.

Uuden sarjan mukaantulo ei kuitenkaan ollut kilpailijoille mikään ongelma. Sääntömuutos oli ollut kilpailijoiden tiedossa jo varhaisesta keväästä lähtien. Niinpä sitä sitten väännettiin kisaelman aikana antaumuksella ja tekijämiehen ottein.

Uloshyppytapa oli myös muutettu aikaisemmista kilpailuista. Hyppy koneesta on aikaisemmin tapahtunut tuomareiden ilmoittaman hyppyalueen yläpuolella, hyppäjän itse vastatessa oikean paikan valinnasta ja koneen linjalle ajosta. Nyt uloshyppykäskey annettiin maasta radiolla (ylituomari). Myös linjalle ajo tapahtui maasta saatavien käskeyjen mukaan.

Uusi yloshyppyproseduuri johtui uusimman uuden Sporting Coden edellytyksestä: hyppyjen tarkkailu on suoritettava 60 - 80 asteen kulmassa. Tämän vaatimuksen noudattaminen siirsi hyppypaikkaa aikaisempaa lähemmäksi.

Hyppypaikan muuttuminen vaikutti kahdella tavalla:

Tuomarit pystyivät aikaisempaa selvemmin havainnoimaan tietyt virheet, kuten esimerkiksi vajoaksi jääneet käännökset. Hyppäjille taas uusi tilanne aiheutti - paitsi herkästi vajoaksi jäävän käännökset - myös vaikeuksia säilyttää tempun aikana, ja yllättävän usein jopa ennen sarjan aloittamista, oikea suunta. Maassa oleva suuntanuoli kun tuppasi jäämään pahasti hyppäjän alle sarjan väännon aikana.

Edellä mainituilla uudistuksilla oli myös selvä vaikutus tuloksiin. Sakotettujen hyppöjen määrä kilpailujen aikana oli todella huomattava.

Tuomaritoiminnan arvostelu taitohyppyjen aikana alkoi sitten päivän sana. Arvostelu tuntui olevan sangen voimakassävryistä aikaisempiin vuosiin verrattuna. Taitohyppyjen tuomaroinnista on kuitenkin lisää toisaalla tässä lehdessä, joten en tässä yhteydessä puutu aiheeseen tämän enempää.

Sää suosi taitohyppyä miltei koko kilpailun ajan. Ainoastaan viimeisellä hyppäjäillä, uusintahyppä hyppävällä LJK:n Kalle Savolahdella meinasi tulla vaikeuksia. Oli pahanpäiväinen matalalla oleva pilven reuna lähestymässä juuri samasta suunnasta, kuin hyppölinjalla ollut ilma-alus. Eihän siinä sitten muu auttanut, kuin hyppölinjan muuttaminen vastatuuleen. Kalle ehtikin sitten hypätä koneesta juuri nipin napin ennen pilven reunaa. Hyppö jälkeen taivas sitten tukkeutuikin täysin. Vaan saatiinpa tempu läpi ensimmäisenä päivänä.

Kirkkaimman mitalin kilpailusta korjasi jo edelliseltä vuodelta totuttuun tapansa ULK:n Markku Jääskeläinen. Make sai yhteistuloksekseen 33,42 sekuntia, mikä jaettuna hyppymäärällä (4) merkitsee keskiarvo 8,36 sekuntia. Toiseksi kipusi IIK:n vanha (hko ?) veteraani Rauno Härkönen. Ranen tulos oli 33,72, keskiarvon ollessa 8,43. Eipä ollut ero suuren suuri, vaan kuitenkin riittävä. Kolmanneksi kiilasi itsensä reipas sotilasväen väpeli Olavi Kilpinen LJK:sta. Enskan tulos oli 34,41 ja keskiarvo 8,60.

Erot mitalisijoilla olivat sangen pienet. Niinpä tuloslaskennassa olikin jännitystä ilmassa kovasti, ennenkuin sitten vasta viimeisen kierrosten tulosten selvittyä keskinäinen paremmuus ratkesi.

Verrattuna tulostasoa viimevuotisiin, on todettava ettei se juuri ole noussut. Yleisesti ottaen pudottivat tuloksia jonkun verran tuomariston runsaskätisesti jakeleamat sakot.

PERSOONAKOHTAINEN TARKKUUS

Jo ennen kisaelman alkua oli tiedossa, että siitä voisi kehkeytyä mielenkiintoinen. Olihan miltei koko kotimainen kärkiaartimme kuluneen talven ja kevään aikana vaihtanut laskuvarjon mallia pallokuvusta patjaan. Useinhan on niin, että kuvun vaihdon jälkeen tulokset huononevat, ja kestää kohtalaisen kauan, ennenkuin hyppääjä saavuttaa patjalla samanlaisen varmuuden, joka hänellä on kenties ollut vanhalla pallokuvullaan.

Nyt kuitenkin voitiin jo parin ensimmäisen kierroksen jälkeen todeta, että operaatio varjonvaihto olikin miltei kaikilla siihen sokeutuneilla sujunut yli odotusten. Tulokset eivät ainakaan olleet muuttuneet huonommiksi.

Ensimmäinen kierros tosin alkoi hieman vaatimattoman sävyisin tuloksin, mutta sitten kisan edelleen kestäessä alkoi tulla todella kovia tuloksia. Ensimmäisellä kierroksella kilautti pläköä vain kolme hyppääjää. Muilla kierroksilla kilauttajia sitten löytyikin enemmän; viidestä kymmeneen kappaletta. Tässä mielessä hurjin kierros oli kuudes: nolla-nollia peräti kymmenen kappaletta.

Miltei koko tarkkuuskilpailun aikana vallitsi erittäin suotuinen sää. Tuuli oli yleensä varsin tasainen ja kohtuullinen, eikä ollut kovin kuuma – Utin kuuluisia nostoja ei ollut kovinkaan paljon. Jotkut hyppääjät tosin yrittivät aikalentaa, mutta heitä ei ollut montaa. Nostot eivät myöskään aiheuttaneet sellaisia ulosajoja, joita muutaman vuoden takaisissa Nummelan SM-kisoissa sattui tuhkatieheään.

Yleisesti ottaen kärkiaartti pysyi samana kuin aikaisempinakin vuosina. Ilahduttavina poikkeuksina olivat tasaista työtä pallokuvulla tehnyt IIK:n Matti Heino sekä LJK:n "Jami" Laamanen. Mainittakoon myöskin erinomaisesti työskennellyt, pallokupusarjassa toiseksi Heinin Matin jälkeen sijoittunut OLK:n Reino Pikkarainen.

Henkiläkohtainen tarkkuus keskeytettiin kuudennen kierroksen jälkeen tilapäisesti. Kisan johto katsoi tarpeelliseksi hypätä välillä Joukkuetarkkuutta, jotta se ei jäisi kokonaan väliin mahdollisten huonojen säiden yllättäessä. Joukkuekisan jälkeen jälleen jatkettiin henkilökohtaista kilpailua.

Henkiläkohtaisen kisan ensimmäisellä hypyllä oli Oulun Cekkeri Satamo tehnyt tuloksen 27 cm, jonka jälkeen laput hypyt olivat nolla-nollia kisan keskeyttämiseen sakkia. Cekkerillä oli siis viisi perättäistä nolla-nollaa joukkuetarkkuuden alkaessa. Hän polkaisi kaikilla joukkuehypyillä, tehden näin kaikkiaan yhdeksän perättäistä nolla-nollaa. Seitsemännellä henkilökohtaisen tarkkuuden hypyllä rautainen sarja sitten katkesi. Vaan tulipahan sitä ennen vaikuttavasti uusi SE.

Rane Härkönen Imatralta teki henkilökohtaisessa kilpailussa todella vakuuttavaa työtä – polkaisu kaikilla kahdeksalla kierroksella. Eipä ole ennen Suomessa tällaista tarkkuuskisan voitotulosta nähty. Eikä kovin usein ulkomaillaakaan. MM-76:ssa Roomassa pystyi yksi kilpailija samaan: Ranskan Jean Dermine.

JOUKKUETARKKUUS

Joukkuekilpailu alkoi vanhaan tapaan tiukan taistelun merkeissä. Tuloserot olivat niin pieniä koko kilpailun ajan, että jännitystä riitti ainakin kärjijoukkueiden kohdalta kisan viimeisiin hyppyihin saakka. Viimevuotisesta kärjestä olivat heti alusta lähtien tiukasti mitalin syrjässä kiinni Oulun ja Lahden joukkueet.

Toisen kierroksen jälkeen olivat keulassa Lahtelaiset, sitten oli ULK:n joukkue ja kolmantena Kuopion joukkue. Oulu-laisten sijoitus hieman putosi toisella kierroksella, mutta ei niin paljon, että olisi ollut vielä mitään syytä huoleen.

Vielä kolmannellakin kierroksella kärjen järjestys säilyi muuttamattomana. Neljäs kierros sitten osoittikin, kuka olisi suurin ja kaunein joukkuetarkkuudessa. Kuopiolaisilla ja Uutilaisilla sattui epäonnistumisia, jotka pudottivat ne ulos kuvioista.

Tasaisen varmasti hypännyt Lahden Laskuvarjokerhan joukkue paikkasi viimevuotisen harmittavan epäonnistumisensa ja jatkoi loppuun asti tasaisen vakuuttavaa työskentelyään. Tulos: kultamitali ja HILY:n lahjoittaman kiertopalkinnon voittaminen vuodeksi haltuunsa.

Hyvissä takaa-ajosemissa pysytellyt LJK tekaisi viimeisellä hypyllään mittavan nolla-nolla-tuloksen. Tämä yhdistyneenä hienoissa johdossa olleiden joukkueiden epäonnistumisiin nosti LJK:n kilpailun hopeamitalijoukkueeksi. Viimevuotinen voittajajoukkue OLK hypäsi viimeisensä hyvin, kohoten näin kolmanneksi Utin ja Kuopion ohii.

Voittaneessa LLK:n joukkueessa hypäsivät: Risto Koivisto, Raimo Koponen, Pekka Kittelä ja Pekka Tuominen.

YLEISMESTARUUS

Yleismestaruuskisa oli taito- ja tarkkuushyppyjen pienistä pisteeroista johtuen erittäin tasaväkinen, joskin paremmuudessa kuitenkin tempu näyttölee voimakkaampaa osaa. Pistelaskutapa selvästi suosii hyvää taitohyppääjää.

Tällä kertaa tosin yleismestaruuden voitti taitohypyn kakkonen ja tarkkuuden voittaja Rane Härkönen, tempun voittaja Make Jääskeläisen joutuessa tyytymään yleismestaruuden toiseen sijaan. Kolmanneksi kipusi kaikissa lajeissa tasaisen varmaa työtä tehnyt LJK:n Tatu Soini. Näiden kolmen kilpailijan väliset piste-erot olivat sangen pienet.

MUUTA

Verrattaessa SM-77 kilpailua aikaisempien vuosien mestaruuskilpailuihin, voidaan todeta seuraavaa:

- tarkkuuslajeissa on tapahtunut selvää kehitystä kautta linjan, mutta erityisesti kärjessä. Verrattaessa esim. henkilökohtaisen tarkkuuden kymmenen parhaan tuloksia viimevuotisiin, todetaan keskiarvon parantuneen 2,47 metrillä 2,03 metriin. Huomioitaessa kaikki tarkkuuslajit voidaan todeta, että nyt hypättiin yhtä nolla-nollaa kohti 5,5 hyppyä, kun sama luku oli vuotta aiemmin 6,18. Kaikkiaan tehtiin kisojen aikana yhteensä 94 nolla-nollaa (-76: 88 kpl), hyppymäärän ollessa 517 (-76: 600 kpl).

- taitohypyssä kärjen osalla on tapahtunut jonkin verran edistystä, kuitenkin ehkä muutoksista arvostelu- ja hyppysysteemisestä johtuen, numeraalinen kehitys on ollut sangen vähäinen.

- turvallisuus kilpailussa oli hyvä, tai sitten ei. Vakavia vajaa-toimintoja (varavarjon käyttöä edellyttäviä) ei ollut lainkaan. Vastapainona kuitenkin luvattoman moni hyppääjä onnistui telomaan itseään maahantulossa. Näistä "turhimpina" voitaneen ehkä mainita loukkaantuminen taitohypyssä (!) sekä harjoitusviikolla tapahtunut ulosajo, jossa hyppääjä päätti yrittää kääntää PC:nsä vastatuuleen vasta n. 5 m:n korkeudessa. Muutamista muista puhumattakaan.

LUKT:n aikaisemmin tekemän päätöksen mukaan valittiin SM:n yleismestaruuden perusteella joukkue Ruotsissa Östersundissa pidettävään PM-kilpailuun. Kilpailijoina lähtivät matkaan:

Rauno Härkönen (IIK)
Markku Jääskeläinen (ULK)
Taru Soini (LJK/ULK)
Antero Takkala (KYY)
Matti Heino (IIK)
Hannu Laitinen (LJK/ULK)
Pekka Tuominen (LLK)

Lisäksi joukkueeseen kuuluivat johtajan ominaisuudessa Affe Norra SLK:sta sekä tuomarina Timppa Nieminen Vaasan Laskuvarjokerhosta.

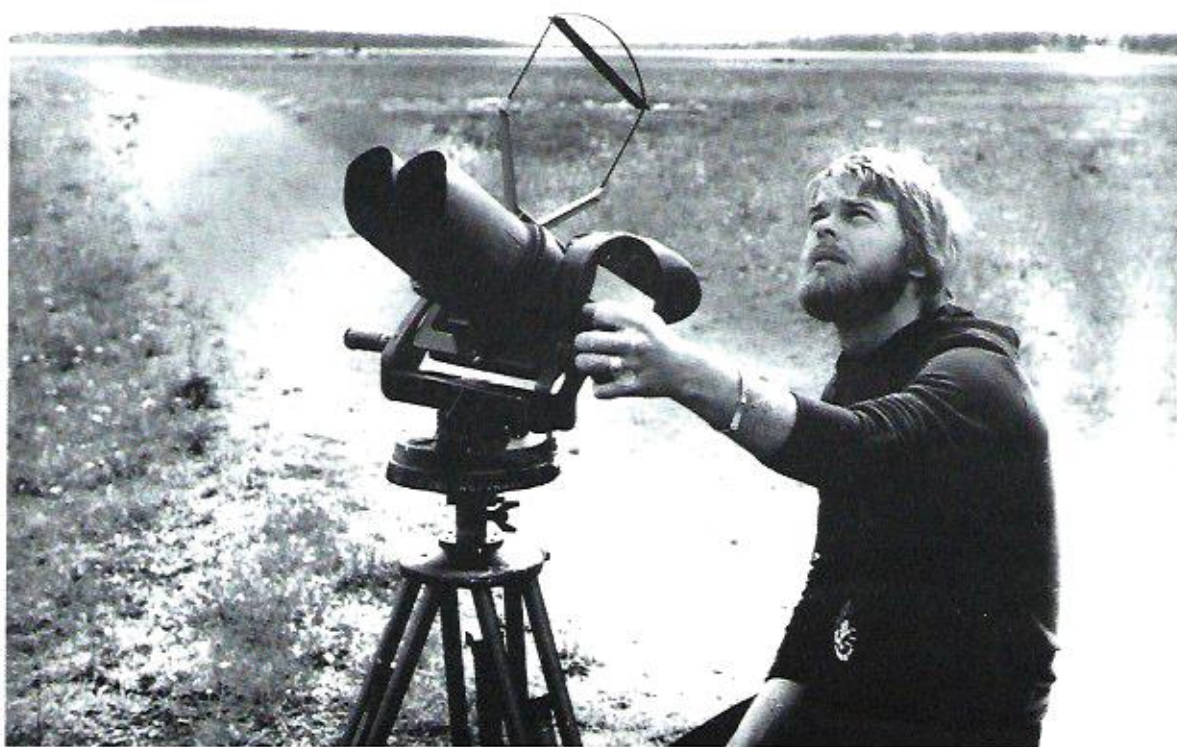
Laatikkovarjojen esiinmarssi! Jokseenkin koko kotimainen huippukaartimme on vaihtanut parasuuntin mallia kuluneen talven aikana. Tässä yksi heistä: Helsingiläinen laskuvarjotaiteilija "Veksi" Korhonen uhkaamassa pläkää.
The innovation of the square parachutes! A year ago there were only six square parachutes in the Finnish Nationals. Now approximately 25 (about one half of the participants used a square).

Uusin laskuvarjoilun SE-mies: OLK:n patjavirtuoosi "Cekkeri" Satamo syömässä keksiä nolla-nollan jälkeen.

Mistäpä löytäisimme miehen, joka pystyisi Cekkerin kivikovan ennätyksen (9 x 0,00 m) murskaamaan...? Ei taida ihan heti löytyä, jos ei sitten mies itse....

The brand new holder of the Finnish accuracy record: Tapio "Cekkeri" Satamo eating the DC-disc. The record: 9 DC's + 2,19 m.

Mies ja hänen kiikarinsa - taitohypyillä ankaraakin arvostelua osakseen saanut yhdistelmä. Kuvassa yksi tuomareista, vanha (?) konkari Affe Norra. Muut kisoissa toimineet tuomarit olivat: ylituomari Markku Paakkanen, Timo Nieminen (ainoastaan tempussa), Ili Stauffer ja Eero Kausalainen.

One of the judges Ralf "Affe" Norra (FAI-judge). Other judges in the Championships were: Timo Nieminen (FAI-judge, only in style), Markku Paakkanen (Chief of the Judges), Ilkka Stauffer and Eero Kausalainen.

THE FINNISH PARACHUTING CHAMPIONSHIPS (Style / Accuracy)

The Finnish Nationals were held in Utti, July 10 to 17, 1977. The rules for the Championships were in accordance with the newest Sporting Code (1977). The competition included: individual accuracy - 8 jumps, team accuracy - 4 jumps, style - 4 jumps, (the new fourth style was included).

The weather conditions during the jumps were most of the time good and rather "easy".

SOME REMARKS

Almost all of the "top jumpers" have changed the canopy from round to square after the last Nationals. In '76 we had in our accuracy top-ten only three square canopies. Now we had only two round canopies in the top-ten. About one half out of the 50 competitors used a square parachute (76 we had only about six squares in the whole competition).

The average result of the accuracy top-ten was a little bit better than last year. The average result of the ten best jumpers was 2,03 meters (2,47 in 1976).

Out of 517 accuracy jumps there were 94 DC's, which means an average 5,5 jumps per one DC.

Two jumpers (Rauno Härkönen and Tapio Satamo) made 10 DC's out of 12 accuracy jumps. Rauno is the Accuracy Champion in 1977. His result after eight rounds was 0,001. During the Championships Tapio "Cekkeri" Satamo made 9 DC's in a row. There were no electrical discs.

In style the results were at the same level than last year. The jumpers have improved, but the results have not changed much. According to the S.C. the jumpers jump closer to the judges (angle of observation between 60 and 80 degrees). So the judges can see the undershoots and overshoots much easier. It is also more difficult for a jumper to keep his heading when the ground mark is just below him. This new system gives the jumpers much more penalties than before.

The judges in the Championships included one FAI-judge (two during the style) and three national judges.

UTTI SM-77

YLEISMESTARUUSTULOKSET OVERALL

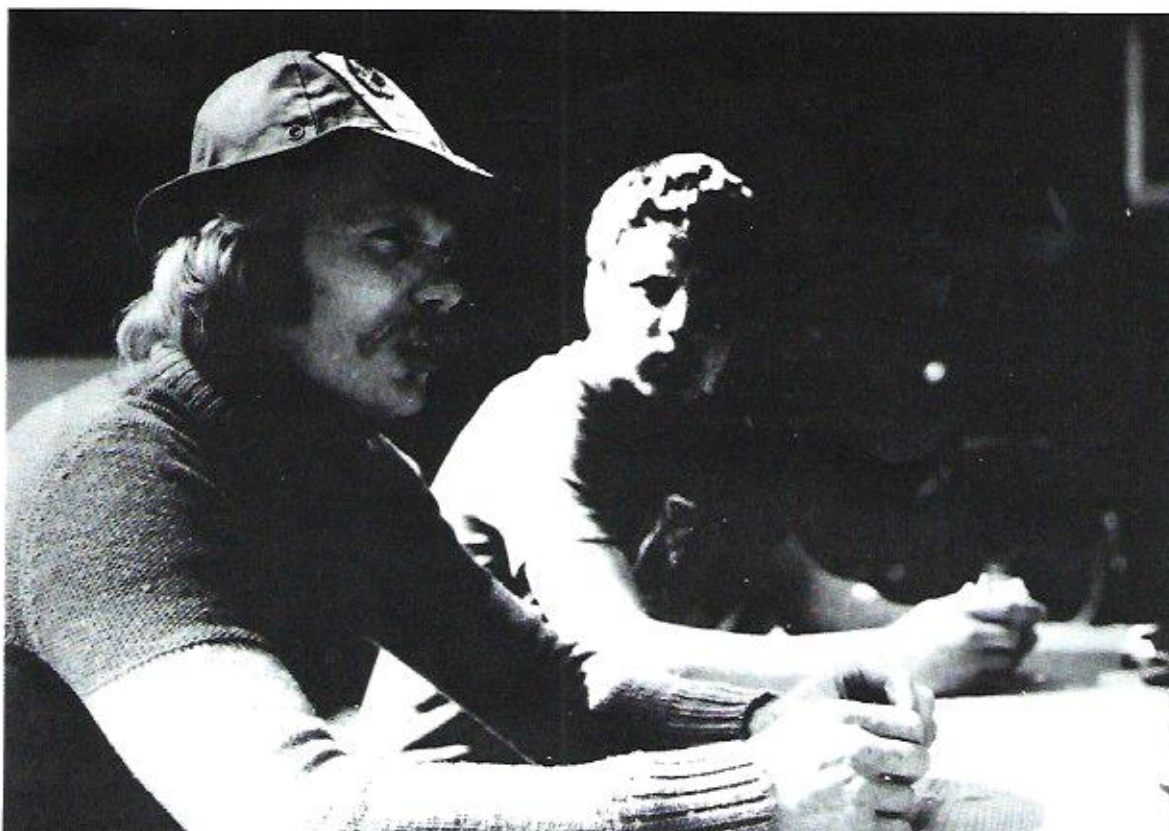
Sija	N i m i	Kerho	Tark.pist	Taitop.	YHTEENSÄ
1.	R.Härkönen	IIK	0.000	4.215	4.215
2.	M.Jääskeläinen	ULK	0.219	4.178	4.397
3.	T.Soini	LJK	0.128	4.781	4.909
4.	A.Takkala	KIY	0.114	5.058	5.172
5.	M.Heino	IIK	0.245	5.360	5.605
6.	H.Laitinen	LJK	0.320	5.299	5.619
7.	P.Tuominen	LJK	0.490	5.470	5.960
8.	T.Satamo	OLK	0.308	5.995	6.303
9.	V.Korhonen	SLK	0.580	6.044	6.624
10.	K.Savolahti	LJK	0.950	5.710	6.660
11.	J.Laamanen	LJK	0.209	6.453	6.662
12.	M.Kokkonen	LJK	0.743	6.523	7.266
13.	T.Rekola	LJK	1.370	6.119	7.489
14.	M.Palmu	ULK	0.818	7.181	7.999
15.	R.Koivisto	LJK	0.723	7.433	8.156
16.	J.Koivula	LJK	1.000	7.564	8.564
17.	P.Huusari	ULK	1.180	7.483	8.663
18.	R.Salonen	KIY	2.664	6.365	9.029
19.	T.Toukonen	ULK	4.929	6.619	11.548

TEAM ACCURACY

UTTI SM-77 JOUKKUETARKKUUS LOPPUTULOKSET

		1	2	3	4	yht	K-ARVO
1.	LJK	R.Koivisto	0.00	0.00	1.04	0.89	1.93
		R.Koponen	1.03	1.44	0.00	0.31	2.78
		P.Kittelä	0.40	0.31	0.05	1.48	2.24
		P.Tuominen	0.00	0.00	0.00	0.16	0.16
	YHT.	1.43	1.75	1.09	2.84	7.11	1.78
			3.18	4.27			
2.	LJK	H.Laitinen	2.69	0.27	0.16	0.00	3.12
		K.Savolahti	1.62	0.00	0.00	0.00	1.62
		T.Soini	0.00	0.00	1.22	0.00	1.22
		J.Laamanen	0.12	1.64	2.61	0.00	4.37
	YHT.	4.43	1.91	3.99	0.00	10.33	2.58
			6.34	10.33			
3.	OLK	H.Hernesniemi	0.40	1.04	0.24	0.18	1.86
		R.Ikkarainen	0.70	2.74	1.00	0.12	4.56
		P.Ahola	0.32	1.46	1.43	2.95	6.16
		T.Satamo	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
			1.42	5.24	2.67	3.25	12.58
				6.66	9.33		3.15
4.	IIK	R.Härkönen	0.25	0.54	0.00	0.00	0.79
		M.Heino	0.00	0.05	2.53	0.64	3.22
		O.Halonen	2.54	0.39	2.59	0.23	5.75
		A.Rantalainen	1.09	0.33	0.00	1.53	2.95
			3.88	1.31	5.12	2.40	12.71
				5.19	10.31		3.18
5.	KIY	R.Korpinen	0.89	0.29	0.41	3.20	4.79
		R.Salonen	0.05	0.16	0.27	3.56	4.04
		J.Kosonen	0.75	1.47	0.15	1.02	3.39
		A.Takkala	0.11	0.11	0.00	0.39	0.61
			1.80	2.03	0.83	8.17	12.83
				3.83	4.66		3.21
6.	ULK	H.Ilves	0.00	1.06	2.20	0.00	3.26
		M.Palmu	1.20	0.12	1.01	3.88	6.21
		P.Huusari	0.08	0.27	0.43	0.75	1.53
		M.Jääskeläinen	0.00	0.14	0.19	10.00	10.33
			1.28	1.59	3.83	14.63	21.33
				2.87	6.70		5.33

Henkilökohtaisen tarkkuuden ja yleismestaruuden "samppi-ooni" Rane Härkönen pohtii syntyjä syviä. Raunan tarkkuustulos oli Suomessa ennennäkemätön: kahdeksan kierroksen yhteistulos: 0,00 metriä!

(kuva: Pertti Koskinen)

The champion of the individual accuracy and overall Rauno Härkönen. During eight rounds of the individual accuracy Rauno made eight DC's.

A veteran of a thousand jumps Paavo Huusari tries his best to place his jumping boot on the head of one of the judges.

Myöskin SLK:n timantinkova tarkkuushyppyveteraani Pekka Ora on vaihtanut varjon merkkiä sitten edellisen SM:n. Pekka päätti jättää hiekan syömisen nuorempien tehtäväksi, hankkien entisen hattaravarjonsa (tunnetaan myös kidus-tai keskisalkavarjon nimellä) tilalle patjan.

The oldest participant Pekka Ora (53 years) has also changed his parachute, using now Strato Cloud (the former was "Pap."). Pekka decided not to eat sand any more ("it suits better for younger jumpers").

Tuore tuhannen hypyn veteraani ja ULK:n puolivakoinen hyppypilotti Paavo Huusari yrittämässä sijoittaa hyppymonoon liian lähelle tuppautuvan tuomarin päähän (siinä kuitenkin tällä kertaa onnistumatta).

Parta-Paavo tyyliitti kisoissa vanhalla hattaravarjostimella.

INDIVIDUAL ACCURACY

UTTI SM-77 HENKILÖKOHTAINEN TARKKOUS

Sija	Nimi	Kerho	1	2	3	4	5	6	7	8	YHT:	K-arvo
1.	R.Härkönen	IIK	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	00
2.	A.Takkala	KIY	0.06	0.00	0.14	0.46	0.00	0.00	0.00	0.25	0.91	0.114
3.	T.Soini	LJK	0.05	0.03	0.00	0.90	0.00	0.00	0.00	0.04	1.02	0.128
4.	J.Laamanen	LJK	0.16	0.00	0.20	0.41	0.27	0.13	0.09	0.41	1.67	0.209
5.	M.Jääskeläinen	ULK	0.18	0.82	0.00	0.44	0.10	0.00	0.21	0.00	1.75	0.219
6.	M.Heino	IIK	0.28	0.04	0.27	0.85	0.30	0.00	0.17	0.05	1.96	0.245
7.	T.Satamo	OLK	0.27	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	2.19	0.00	2.46	0.308
8.	H.Laitinen	LJK	0.00	1.57	0.24	0.00	0.02	0.20	0.53	0.00	2.56	0.320
9.	P.Tuominen	LLK	1.52	0.00	1.03	0.58	0.79	0.00	0.00	0.00	3.92	0.490
10.	R.Pikkarainen	OLK	0.11	0.11	0.40	0.13	0.11	0.92	2.18	0.10	4.06	0.508
11.	V.Korhonen	SLK	0.54	0.00	0.00	2.39	1.02	0.69	0.00	0.00	4.64	0.580
12.	R.Koivisto	LLK	2.09	0.17	0.91	0.02	0.11	1.37	0.76	0.35	5.78	0.723
13.	M.Kokkonen	LJK	1.32	1.32	0.37	0.37	1.56	0.29	0.71	0.00	5.94	0.743
14.	H.Lahti	FLU	0.08	1.25	0.13	0.63	2.69	0.67	0.41	0.52	6.35	0.794
15.	M.Palmu	ULK	0.00	0.07	0.00	0.25	0.96	1.79	3.17	0.30	6.54	0.818
16.	M.Valkama	LLK	0.09	1.09	0.41	0.11	1.03	1.70	1.85	0.78	7.06	0.883
18.	R.Koponen	LLK	1.21	1.19	1.75	0.57	0.89	0.00	1.46	0.49	7.56	0.945
20.	K.Tusa	SLK	1.33	0.42	1.59	0.74	0.00	1.91	0.79	0.85	7.63	0.954
18.	K. Savolahti	LJK	0.50	2.00	1.08	0.00	1.55	0.17	0.00	2.30	7.60	0.950
19.	H.Hernesniemi	OLK	0.81	2.98	0.64	1.22	1.52	0.25	0.11	0.08	7.61	0.951
21.	J.Koivula	LJK	0.52	2.09	1.31	0.50	0.54	0.71	1.89	0.44	8.00	1.00
22.	P.Ora	SLK	5.44	2.05	0.44	0.57	0.23	0.12	0.00	0.12	8.97	1.121
23.	P.Huusari	ULK	3.40	1.48	1.00	0.00	0.23	0.69	1.21	1.43	9.44	1.180

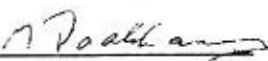
UTIN LASKUVARJOKERHO RY
SM-77

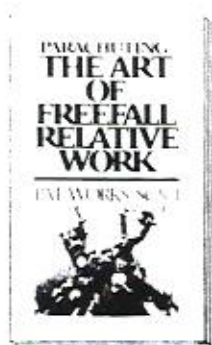
TYYLIIHYPYN LOPPUTULOKSET

STYLE

Sija	Nimi	Kerho	1 H	2 H	3 H	4 H	YHT.	K-arvo
1.	M Jääskeläinen	ULK	8.76 (0.6)	8.66 (-)	8.10 (-)	7.90 (0.3)	33.42	8.36
2.	R Härkönen	IIK	8.93 (0.3)	7.80 (-)	8.56 (0.6)	8.43 (0.3)	33.72	8.43
3.	O Kilpinen	LJK	8.73 (0.3)	8.26 (-)	8.86 (0.3)	8.56 (0.3)	34.41	8.60
4.	T Soini	LJK	9.36 (0.3)	9.43 (0.3)	9.76 (0.3)	9.70 (0.3)	38.25	9.56
5.	A Horppu	ULK	9.10 (0.6)	10.50 (0.6)	10.53 (0.3)	10.23 (-)	40.36	10.09
6.	A Takkala	KIY	9.20 (0.3)	10.30 (0.8)	11.13 (0.8)	9.83 (0.3)	40.46	10.12
7.	H Laitinen	LJK	10.80 (0.3)	9.96 (-)	11.23 (0.6)	10.40 (0.3)	42.39	10.61
8.	M Heino	IIK	9.86 (0.3)	11.26 (1.1)	10.96 (1.3)	10.80 (1.1)	42.88	10.72
9.	P Tuominen	LLK	9.10 (0.6)	9.60 (1.3)	9.06 (1.0)	16.00 (2)	43.76	10.94
10.	P Korpinen	KIY	10.73 (0.3)	11.20 (0.3)	11.23 (0.3)	11.33 (1.1)	44.49	11.12
11.	K Savolahti	LJK	11.73 (0.3)	11.36 (0.3)	11.53 (0.6)	11.06 (0.3)	45.67	11.42
12.	E Huusari	ULK	10.66 (-)	11.33 (0.3)	12.70 (0.8)	12.30 (0.6)	46.99	11.75
13.	T Satamo	OLK	10.53 (-)	10.43 (0.6)	16.00 (AM)	11.00 (0.3)	47.96	11.99
14.	V Korhonen	SLK	12.00 (0.6)	11.96 (0.3)	12.03 (0.3)	12.36 (0.3)	48.35	12.09
15.	T Rekola	LJK	10.73 (-)	11.76 (-)	10.46 (0.6)	16.00 (AM)	48.95	12.23
16.	R Salonen	KIY	16.00 (-)	11.43 (0.6)	11.76 (-)	11.73 (0.3)	50.92	12.73
17.	J Laamanen	LJK	12.23 (0.3)	13.73 (0.9)	12.76 (0.6)	12.90 (0.9)	51.62	12.91
18.	M Kokkonen	LJK	12.96 (0.3)	13.26 (1.1)	12.76 (0.3)	13.20 (0.3)	52.18	13.06
19.	T Toukonen	ULK	13.56 (-)	12.90 (-)	13.53 (0.3)	12.96 (-)	52.95	13.24
20.	M Palmu	ULK	14.63 (0.6)	13.56 (0.6)	16.00 (AM)	13.26 (0.9)	57.45	14.36
21.	R Koivisto	LLK	11.66 (0.8)	15.80 (3.9)	16.00 (AM)	16.00 (AM)	59.46	14.87
22.	P Huusari	ULK	16.00 (AM)	16.00 (2)	11.86 (0.6)	16.00 (AM)	59.86	14.97
23.	J Koivula	LJK	14.55 (0.3)	16.00 (AM)	15.70 (1.4)	14.26 (1.1)	60.51	15.13

Ylituomari

M Paakkanen

Art of Freefall RW

BOOK DK Kr. 80,00

SKIES CALL POSTERS
PR. SPK. DK Kr. 15,00 - 4 SPK
1-2-3-4 DK Kr. 50,00

PLEASE SEND CHEQUE WITH ORDER TO:
PEJ. AGENTUR, GILDRINGEPARKEN 15
4690 HASLEV, DENMARK
PHONE 03-691690

SKIES CALL

BOOK DK Kr. 120,00

1. "CHINOOK"

2. "WAY OUT"

3. "MARSHA"

4. "HERCULES"

PARA FOIL 252

USKOMATON PARA FOIL 252

- 3,5 M/S - LASKEUTUU PEHMEÄMMIN KUIN MIKKÄÄN MUU PATJAVARJO MAAILMASSA.
- PEHMEÄT AUKAISUT, JOHTUEN SUURESTA SLIDER RENKAISTA.
- ERIKOISPEHMEÄT ALASTULOT JOPA TYYNELLÄ KELILLÄ.
- JÄLLEENMYynti EDUSTUKSIA HAETTAVANA.

THE CHUTE SHOP

Highway 202, Flemington, N.J. 08822 U.S.A.
Telephone: (201) 782-5758

SM-77

TYYLIN TUOMAROINNISTA

Teksti: Timo Nieminen

Piirroksel: Timo Nieminen

ALUKSI

SM-77:n yhteydessä Utissa esiintyi jonkin verran keskustelua tyylihyppyjen kotimaisesta arvostelulinjasta. Keskustelu oli mielenkiintoinen ja kehittyi oheisen jutun aiheeksi.

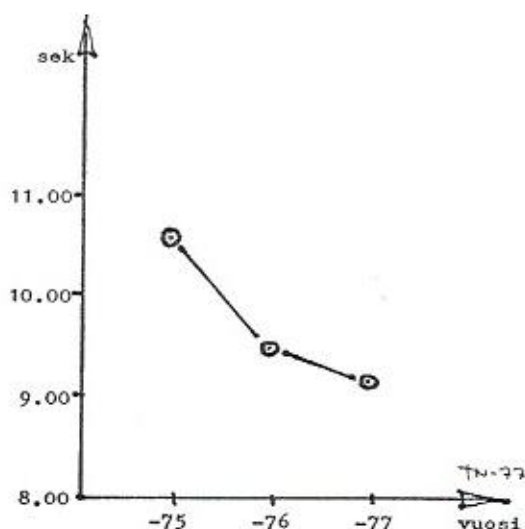
Päätavoite oli aluksi selvittää, vastasiko arvostelulinja kansainvälistä käytäntöä, vai oliko se liian ankara. Hyvin pian kävi ilmi, että oleellista eroa esim. Rooman MM-76 arvostelulinjaan ei ollut havaittavissa.

Numeroita penkoessa tuli kuitenkin esiin yhtä sun toista mielenkiintoista. Yhden kilpailun pohjalta ei kannata suuria päätellä luonnollisestikaan. Oheen olen kuitenkin yrittänyt kerätä sellaisia seikkoja, joilla jotakin merkitystä voisi olettaa olevan. Lisänä rikkakin rokassa.

TYYLIN TAUSTAA

Ennen tarkempia analyysyjä on syytä tarkastella hieman taitohypyn tämän päivän tilanteen taustaa.

Kuvassa 1 on esitetty taitohypyn kehittyminen Suomessa kolmen viimeisen SM:n perusteella laskettuna. RW-hyppyjen suurehko määrästä huolimatta löytyy maasta yhä vankka taitohyppykaarti, joka vieläpä kehittyy hyvää vauhtia vuosi vuodelta.

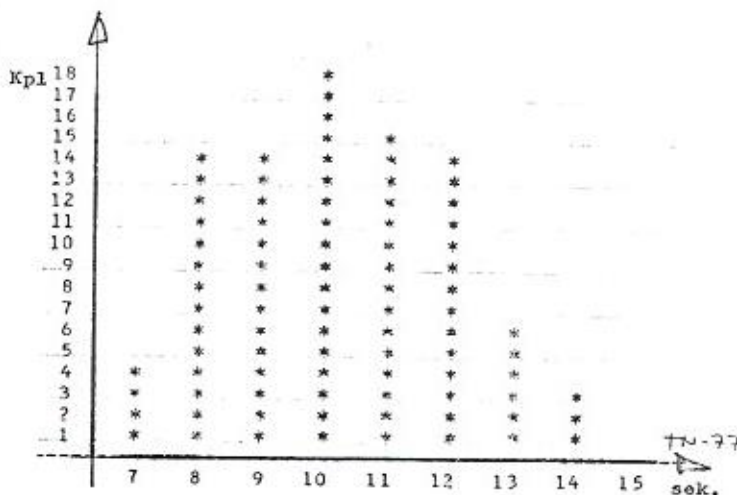
Kuva 1. SM-tyylin kymmenen parhaan keskiarvo eri vuosina (viralliset ajat, ilman virhepisteitä).

Suomen taitohypyn taso on ylivoimaisesti paras pohjoismaisella tasolla. Huipullamme on lisäksi jalka tukevasti oven välissä matkalla kymmenen parhaan joukkoon kansainvälisellä tasolla.

SM-77

Kuvaan 2 on pinottu kaikki SM-77 tyylihyppyt eri tasoihin sen mukaan, mikä on ko. hypyn virallinen aika (ilman virhepisteitä). Korkein kasa (= 18 kpl) nousee ajoista

välillä 10,00 - 10,99 sek. Sen molemmin puolin jakautuma kaartuu tilastollisesti ilmaistuna "normaalisti". Voidaan sanoa, että hyvien, keskinkertaisten ja heikkojen hyppyjen lukumäärät ovat sopivassa suhteessa keskenään. Kaikkien hyppyjen keskiarvoksi voidaan arvioida noin 10,5 sek. ilman virhesekunteja.

Kuva 2. SM-77 tyylihyppyjen lukumääräinen jakautumajan suhteen (virallinen aika, ilman virhepisteitä). Esim.: Välille 7.00 - 7.99 sek. hypättiin neljä hyppyä.

MISSÄ TEHTIIN ENITEN SUORITUSVIRHEITÄ?

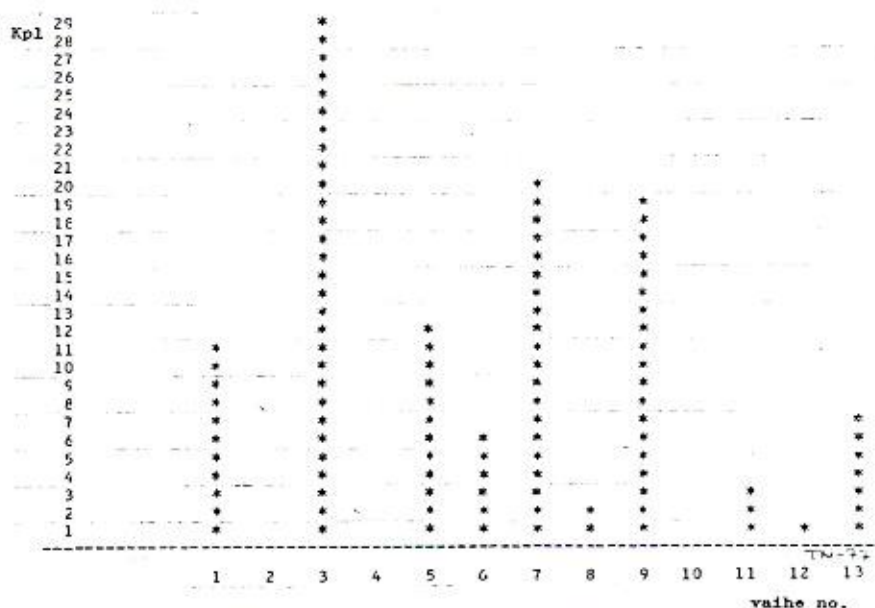
Jotta taitohypyn suoritusta voidaan tarkastella lähemmin, on suoritus jaettava eri vaiheisiin. Seuraavassa taulukossa on sarja jaettu numeroituihin vaiheisiin samalla tavalla, kuin tuomari liikettä arvostellessaan tekee:

Vaihe n:o	Arvostelun kohde
1.	Ensimmäisen käännöksen aloitus, vajaa/yli?
2.	Ensimmäisen käännöksen taso, kallellaan yli 45°?
3.	Ensimmäisen käännöksen lopetus, vajaa/yli?
4.	Toisen käännöksen taso, kallellaan yli 45°?
5.	Toisen käännöksen lopetus, vajaa/yli?
6.	Voltin taso, kallellaan (= sivussa) yli 45°?
7.	Ulostulo voltista, kolmannen käännöksen aloitus, vajaa/yli?
8.	Kolmannen käännöksen taso, kallellaan yli 45°?
9.	Kolmannen käännöksen lopetus, vajaa/yli?
10.	Neljännän käännöksen taso, kallellaan yli 45°?
11.	Neljännän käännöksen lopetus, vajaa/yli?
12.	Voltin taso, kallellaan (= sivussa) yli 45°?
13.	Ulostulo viimeisestä voltista, sivussa?

Kuvassa 3 on jälleen pinottu kaikki SM-77:n viralliset virheet eri kategoriaan riippuen siitä, mihin suoritusvaiheeseen se kohdistuu (virheen suuruutta ei huomioitu, kaikki virheet kuvassa samanarvoisia).

Havaitaan seuraava "suuruusjärjestys":

- Vaihe n:o 3 (29 kpl) ylivoimainen sakkorystä. Ensimmäinen käännös vajaa loppupäästä useimmiten, eli 29 hypyllä 92:sta.
- Vaihe n:o 7 (20 kpl). Voltin jälkeinen käännös vajaa alkupäästä.
- Vaihe n:o 9 (19 kpl). Voltin jälkeinen käännös vajaa loppupäästä.
- Vaihe n:o 5 (12 kpl). Toinen käännös vajaa loppupäästä (= lähtö volttiin liian aikaisin).
- Vaihe n:o 1 (11 kpl). Heti aloitus vajaakäännöksinen.

Kuva 3. Virheiden jakautuminen sen mukaan, missä suoritusvaiheessa se on syntynyt. Sisältää viralliset virheet. Virheiden suuruutta ei huomioitu, vain havaintojen lukumäärä. Suurin kasa (29 kpl) vaiheessa no. 3 (= ensimmäisen käännöksen lopetus).

On kiinnostavaa tietää, olisiko joku virhe ominaisempi toiselle MM-sarjalle, kuin toiselle. Alla oleva taulukko kertoo sen:

virheen sijainti, vaihe no	sarja 1 kpl	sarja 2 kpl	sarja 3 kpl	sarja 4 kpl
3	6	11	7	5
7	7	4	4	5
9	4	4	6	5
5	2	2	5	3
1	0	4	3	4

Yllättäen havaitaan, että useimmiten (11 kpl) jää ensimmäinen käännös vajaaksi MM-sarjassa 2 (?). Samanlainen yllätys on myös havaita voltista lähtevän käännöksen jäävän vajaaksi sarjassa n:o 1 (!), eikä sekasarjassa niin kuin voisi luulla. Muut virheet ovatkin sitten suhteellisen tasan eri sarjoissa.

KUKA TEKII VIRHEITÄ JA MISSÄ?

Kuvassa 4 on sitten kaikki viralliset virheet ynnätty kilpailijoittain yhteen. Numeroita on paljon, mutta paljastavat ne aika paljon mukavia asioitakin.

Esimerkiksi:

- eniten on rangaistu lukumäärällisesti kilpailijaa n:o 13; saanut yhdeksän virhettä tililleen.
- seitsemän virheen kilpailijoita on neljä kpl (numerot 1, 2, 7 ja 20).
- numero 3 esiintyy usein taulukossa. Se tarkoittaa sitä, että kolmella hypyllä neljästä on ao. kilpailijaa rangaistu virheellä juuri ko. vaiheessa.

Ne, jotka itsensä taulukosta tunnistavat (kilpailunumerolla, jos muistavat), voisivat hyvin keskittyä hieman enemmän kolme virhettä tuottaneisiin suoritusvaiheisiin.

- havaitaan myös, että kilpailija n:o 19 saa muuten menevän puhtaasti, mutta ulostulo voltista kankeaa jostain syystä sivun nuolen suunnasta.

Kaikkea muutakin mukavaa taulukosta löytyy.

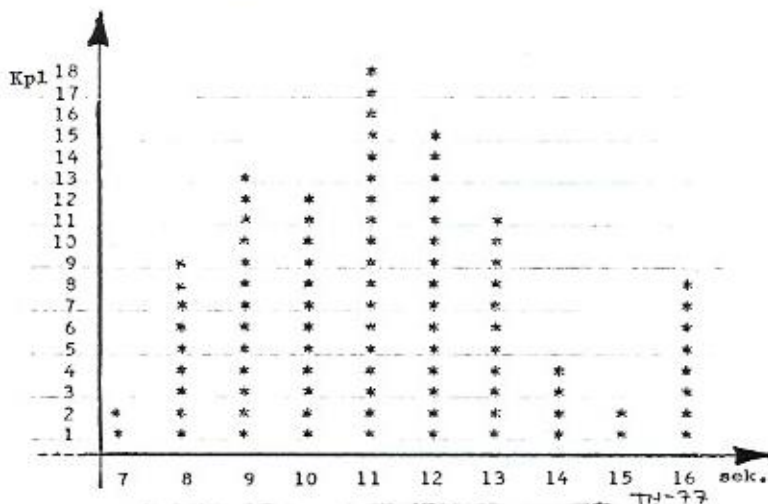

kilp. nro.	virheitä yht.	vaiheittain	= yht.
1	1	0 3 0 0 0 1 0 0 2 0 0 0 0	7
2	1	0 1 0 0 0 0 1 0 1 0 0 0 1 2	7
3	1	0 0 0 0 0 0 1 0 1 0 0 0 0 1	4
4	0	0 2 0 0 0 0 0 0 0 1 0 0 0 0	3
5	0	0 2 0 0 1 0 0 0 2 0 0 0 0 0	5
6	0	0 2 0 0 0 0 1 0 0 0 0 0 0 0	3
7	1	0 2 0 0 0 0 3 0 0 0 0 0 0 1	7
8	1	0 1 0 1 1 1 0 0 0 0 0 0 1	5
9	0	0 0 0 1 0 2 0 1 0 0 0 0 0 0	4
10	0	0 1 0 1 0 1 0 1 0 1 0 0 0 0	4
11	0	0 0 0 0 0 0 1 0 2 0 0 0 0 0	2
12	0	0 1 0 1 0 1 0 1 0 1 0 0 0 0	4
13	2	0 3 0 1 0 1 0 2 0 0 0 0 0 0	5
14	0	0 1 0 0 0 0 3 0 0 0 0 0 0 0	4
15	0	0 0 0 1 0 1 0 1 0 1 0 1 0 0	4
16	0	0 2 0 0 0 1 0 0 0 0 1 0 0 0	4
17	0	0 1 0 1 1 0 0 1 0 0 0 0 0 0	4
18	0	0 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	1
19	0	0 0 0 0 0 0 2 0 0 0 0 0 0 2	4
20	1	0 2 0 2 0 0 0 2 0 0 0 0 0 0	7
21	0	0 2 0 1 0 0 0 1 0 1 0 0 0 0	5
22	2	0 0 0 1 2 1 0 0 0 0 0 0 0 0	6
23	1	0 2 0 0 1 0 2 0 0 0 0 0 0 0	6
		1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13	77-77
		liikevaiheen numero	

Kuva 4. Kilpailija kohtainen virhetilasto suoritusvaiheittain. Kaikki neljä SM-77 hyppyä, viralliset virheet (= virheiden lukumäärät).

LOPPUTULOKSET SM-77

Kuva 5 näyttää lopullisten tulosten jakautuman. Se on muuten sama, kuin kuva 2, mutta virheseikkunnit on lisäksi ynnätetty yhteen ajan kanssa.

Kuva 5. SM-77 tyylihyppien lukumääräinen jakautuma virallisten lopputulosten perusteella (aika+virheet).

Havaitaan, että virheitä on noteerattu aika paljon, koska keskiarvokin näyttää arvioiden siirtyvän n. 11,5 sekunnin paikkeille hylätty hypyt huomioonottaen - joita niitäkin kertyi yllättävän paljon (8 kpl 16-sekuntisia).

TUOMARIT

Taitolajista kun on kysymys, on tuomarityöskentelynkin vaikutus otettava aina huomioon tuloksia arvosteltaessa. Tuomarointihan jakaantuu kahteen vaiheeseen:

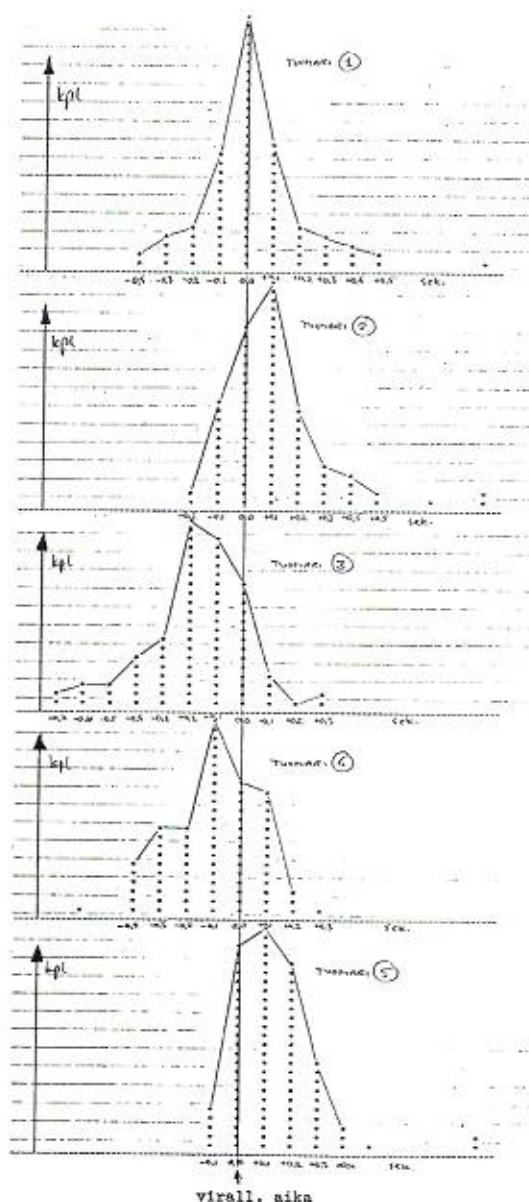
- ajanottoon
- liikkeiden arvosteluun.

Kuvassa 6 on yritetty esittää eri tuomareiden ajanottotilastoja. Vertailu on suoritettu oo. hypyn viralliseen aikaan, mikä on syytä ottaa huomioon. Sen ns. oikeellisuus riippuu aina tuomareista ja on niin ollen enemmän tai vähemmän oikea. Parempaa vertailukohdetta kuitenkin tuskin löytyy.

Kuvasta 6 voidaan havaita:

- Tuomari 1: ajanoton keskiarvo sattuu hyvin virallisen ajan kohdalle (poikkeama 0,0 sek.). Hajontaa kuitenkin kohtalaisesti, jopa $\pm 0,4$ sek. suhteellisen usein.
- Tuomari 2: Edusti lievästi pitempiä aikoja, keskimäärin +0,1 sek. Ei pahemmin hajontaa paitsi muutama isompi poikkeama pitemmän ajan suuntaan.
- Tuomari 3: Keskiarvo poikkesi eniten vertailuajasta, n. -0,2 sek. eli selvästi muita lyhyempiä aikoja. Lisäksi suurehkoja hyppäyksiä, jopa yli -0,5 sekuntia lyhyempien aikojen suuntaan.
- Tuomari 4: Lievästi (-0,1 sek.) keskiarvoa lyhyempään aikaan taipuva. Hajontaa jonkin verran, varsinkin lyhyempään aikaan päin (herkkä liipasinsormi?).
- Tuomari 5: Edusti pitempiä aikoja, +0,1 sek. Pienin hajonta eli tasaisin ajanottotekniikka.

kuva 6

Kuva 6. Tuomarikohtainen ajanottotilasto. Kukin pylväs vastaa tiettyä eroa (+ tai -) virallisesta ajasta. Mitä korkeampi pylväs, sitä suurempi lukumäärä oo. eroja.

Kuvassa 7 on pyritty selvittämään kunkin tuomarin arvostelutekniikkaa. Osittainhan se on linjakysymys, mutta jonkin verran myös tuomarointitaitokysymys.

Voidaan havaita että:

- ankarin linja oli tuomarilla n:o 5
- tuomareiden 1 ja 3 linja on vielä hieman kateissa, ainakin muihin verrattuna. Aiheettomia (?) virhe- ja virheetön näyttöjä eniten.

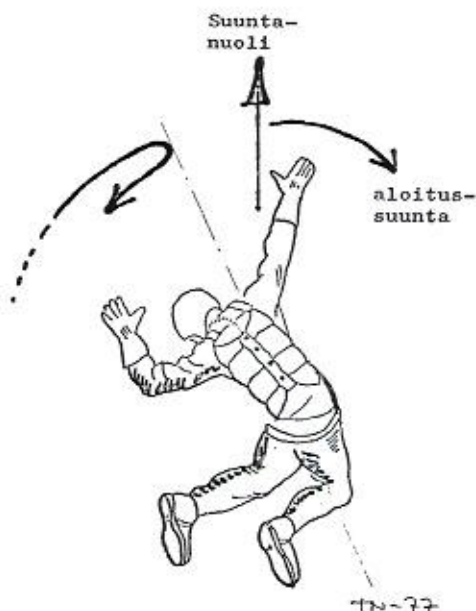
Tuomari nro.	Sama virhe kuin virallinen	Näytti virheetöntä, kun oli virall. virhe	Näytti virhetä, kun oli virallisesti virheetöntä
1	61 kpl	35 kpl	36 kpl
2	74 "	21 "	18 "
3	61 "	34 "	33 "
4	69 "	19 "	41 "
5	77 "	7 "	79 "

Kuva 7. Tuomarikohtainen arvostelulinja. (Virallisia virheitä annettiin kaikestaan 110 kpl SM-77:ssä)

Kovin pitkälle meneviä johtopäätöksiä ei kannata tehdä, koska tuomareita verrataan toisiinsa, eikä vakaata arvostelupohjaa näin saada syntymään.

OPETUKSET

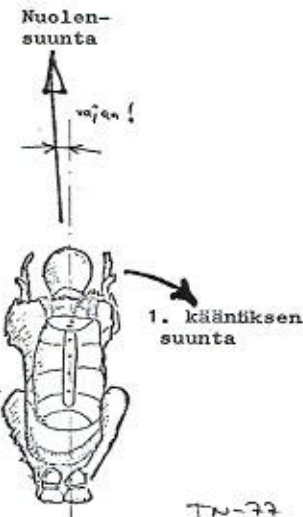
Yleisin korjauksen kohde on esitetty kuvassa 8. Kuvassa on lisäksi liitetty vartalon taivutuksia, jotta näkyisi selvästi, ettei se aina ole tuomarinkaan helppo sanoa, paljonko käännoös jää vajaaksi. Vähintään 0,3 sekunnin virheen kuvasta saa, mutta moni tuomari olisi ehdottamassa 0,8 sekunnin virhetä.

Kuva 8. SM-77:n suurin sakkoräysä: Kakkossarjan 1. käännoös jää vajaaksi suuntaa vaihdettaessa.

Ykkössarjan vortista lähtöön liittyvä virhe syntyy usein erään edeltävän virheen seurauksena. Jos vorttiin lähdetään vorkain eli vorttia edeltävä käännoös jo jää vajaaksi, on todennäköistä, että vortista tullaan ulos samassa paikassa, jolloin seuraava käännoös jää alusta vajaaksi. Kannattaa jälleen vilkaista kuvaa 4 ja vaikka piirrellä vähän sen jälkeen.

Eräs turhimpia virheitä sijoittui kohtalaisen ylös kuvassa 3, nimittäin näpistely heti alkamisessa. Kuvassa 9 on esitetty vähäisenkin tinkimisen ikävät seuraukset.

Kuva 9. 0,3 sek:n tulossa heti, jos tästä lähdetään tekemään sarjaa, Varastaa ei saa edes 1:kaan.

YHTEENVETO

Taitohyppy on Suomessa hyvällä mallilla. Kansainvälisesti ollaan virheisiin ottamassa tiukempaa linjaa. Tämä olisi meilläkin otettava huomioon virheiden karsimiseksi, mutta ei auta mennä heti toiseen äärimmäisyyteenkään.

Herrantähden rakkaani, koeta nyt ymmärtää ettei yksi vaivainen Cloudi meitä kaada.

helluntaikilpailut

malmilla

Teksti: Kustu Ylinen

SLK:n helluntaikilpailut hypättiin tänä vuonna jälleen relatiivina. Vielä ei toispaikkakuntalaisia näkynyt maisemissa, joten kilpailut vietiin läpi pelkästään helsinkiläisin voimin. Joukkueita kertyi 6 kappaletta ja nuorten hyppääjien osaanotto oli ilahduttavan runsasta.

VALMISTELUT

Ensimmäinen ja ehkä suurin ongelma järjestäjille oli kilpailulaji. Pitkin talvea pyörinyt huhu rw/tarkkuuskilpailuista unohdettiin ja valittiin MM-kisojen 4-miehisen kilpailun random-kuviot. Muutenkin päätettiin noudattaa mahdollisimman paljon MM-sääntöjä (joita ei ollut olemassa) sovellettuna malmilaisittain.

Säännöt ja kilpailukutsut saatiin liikkeelle kuukautta ennen kilpailuja ja niistä kuvastui leppoinen meininki, jota piti pitää yllä kilpailujen aikana.

Toiseksi tuleekin jo kalusto. Koneiksi saatiin seitsemän (7) paikkainen pilatus Porter PC-6 sekä Piper Cherokee Six viisi (5) hyppääjää. Ongelmiakaan ei puuttunut. Piti saada täytehyppääjiä sen varalta, että 47 tyhjää paikkaa saatiin täytetyiksi, koska hyppäjien hinnat olivat VAIN 24 MK. Eikä 35 mk:n hyppyhinnat tuntuisi hirveän mielekkäiltä.

Kiikareiden puolella olikin helpompaa, sillä Lukt (toim.huom: ei Lukt, vaan SLK) oli antanut yli vuosi edeltäpäin tehtävän Kausolaisen Eerolle; "Hommaa ensi kesän kilpailuihin kiikarit!" Elettiin toivossa niin kauan kuin Eero kertoi, ettei kiikareita saa ja hän lähtee itse ulkomaille. Missä häntä on suurin on myöskin apu lähimpänä. Hilyn toimihenkilöihin kuuluva Unda otti ohjat käsiinsä ja viikon sisällä saatiin kolmet kiikarit.

Tuomarit olikin sitten helppo pala. Olihan kolmesta kansainvälisestä tuomaristamme kaksi helsinkiläistä, joista tosin yksi petti parukan hyppäämällä kilpailuissa, mutta hänen tilalleen löytyi kyllä päteviä RW-tuomareita kerhosta.

KILPAILU

Kuviot oli arvottu etukäteen ylituomarin toimesta, joka oli myös manistanut ne. Tämä oli hyvä apu sekä hyppääjille että tuomareille. Melkein kaikki kuviot tulivat käyttäen, vain kolmea ei yritetty seitsemästatoista.

Hypyt saatiin suoritettua periaatteessa yhden päivän aikana ja jokainen joukkue hyppäsi kaksi hyppyä Pilatuksesta sekä kaksi Sixistä.

Kuviot osoittautuivat hieman vaikeammiksi kuin oli kuviteltu ja muistivaikeuksia esiintyi huomattavan paljon.

Pilvet olivat hiukan hyppääjien haittana, jolloin muutamat joukkueet alensivat hyppykorkeutensa jopa 2000 m:iin oikean hypykorkeuden ollessa 2750 m. Tällaiset muutokset pitivät yllä kilpailujen leppoisaa henkeä ja olivat eduksi myös itse joukkueelle, jonka ei tarvinnut palella turhan kauan koneessa.

Nuorempien hyppääjien muodostamat joukkueet tekivät yhden tai kaksi kuviota hypyllä tai jos ei yhtä, niin ainakin pirun liki yks. Vanhempia seuratessa ei oikein tiennyt onko heidän paikkansa lentokentällä tai kaatopaikalla. Välillä meni jotenkuten ja välillä taas ei niinkään. Jos nyt yrittäisin keksiä jotain puolusteltavaa, niin eipä tule mieleen.

Kilpailujen tuomarit ajattelivat tällä kertaa hyppääjiä siinä määrin, että heidän alustulopaikkansa oli kentällä. Pykälästä, jossa puhuttiin 65° kulmasta keskusteltiin ja sitä sovellettiin Malmin oloihin. Viimeisillä kierroksilla alkoivat kulmat lähennellä 200:ttä ja olisi ollut harkittavissa tuomarien paikan vaihto. Tämä olisi voinut siirtää lähemmäksi tuomareita, mutta silloin hyppääjät olisivat laskeutuneet Tattarisuon teollisuusalueelle.

Pilvet olivat ehkä suurin haitta. Koneet seikkailivat pilvien välissä, päällä, sivulla ym.ym., eivätkä tuomarit saaneet tulkia mistä päin ja milloin kone lähestyy hyppypaikkaa. Tämä ehkä aiheutti hermostuneisuutta tuomarien piirissä ja väsytti heitä tarpeettomasti.

Hyppyjen arvostelu sekä arvosteluperiaatteet taisivat tyydyttää kaikkia kilpailijoita. Tuomiot (arvostelut) olivat oikeudenmukaisia, kun muistaa säännöistä pykälän: "Joukkueen on tehtävä kuviot niin selvästi, että tuomarit erottavat ne." Tämän pykälän takia turhat rutinat jäivät pois, eikä ole varmaa, jos niitä olisi muutenkaan tullut.

Sen sijaan rutinaa syntyi ylituomarin-jona toimi Norran Affe -asenteesta sekä hänen menettelytavoistaan kilpailujen aikana. Herra ylituomarin sopi tulla kentälle noin 15 min. myöhässä ja naureskellen, ettei kilpailuja voida aloittaa ilman hänen läsnäoloaan. Kilpailut oli kuitenkin jo aloitettu, joukkueiden hyppäjäjärjestys arvottu sekä streamerikeikkaa oltiin jo tekemässä kilpailijoiden toimesta.

Ihmetyttääkin hieman Affen asenne. Jos kilpailut alkavat yhdeksältä, täytyisi tuomareiden olla paikalla jo pari tuntia aikaisemmin, jotta kaikki alkujärjestelyt saataisiin suoritettua ajoissa eikä kilpailujen alku venyisi turhaan.

Suomessa on valittu tuomaripulaa, eikä se varmasti parane, jos muutaman kansainvälisen tuomarimme joukossa on tyyppi, jolla on periaatteena "olen kaunein" ja "kyllä pojat odottavat". Tällainen itsekeskeinen ajattelu saa hyppääjät (monta) ja toiset toimihenkilöt (monta) hermostumaan ja koko kisoihin tulee huono maku jo ennen alkua. Sikäli huvittava homma, että tuomaria kerittiin haukkua ennen kilpailuja. Yleensä se tehdään vasta niiden jälkeen. Toivottavasti tällaista ei tarvitse kirjoitella enää koskaan PISTE

KIIKOKSET

Tässä kohdin kerrotaan yleensä niistä, jotka ovat antaneet rahaa tai isoja tavaroita. Nyt ei kuitenkaan rahaa saatu ehkä siksi, ettei sitä pyydettykään, vaan ainahan voi lausua kiitokset siitä, että saatiin pidetyksi taas yhden jeeees kilpailut. Siis kiitokset:

- Vekalle, joka vei kilpailut läpi ja on nyt ainoa kilpailujen johtaja, hah haa.
- Hilyle, joka hommasi puolustusvoimilta kiikarit.
- Puolustusvoimille, jotka antoivat kiikarit.
- Kausalaisen Antille, joka kalasti pokat täyteen ja lupasi, ettei tee sitä enää.
- Tuomareille, jotka antoivat hypätä tasaiselle kentälle.
- Jalkapuille sekä tervejalkaisille, jotka jaksivat palloilla tuomarien kanssa siellä jossain.
- Piloteille, jotka lensivät urheasti.
- Kilpailijoille, jotka eivät aloittaneet suurempia tappeluita.
- Lennonjohtajille, kentän henkilökunnalle ym:ille, jotka auttoivat RW-hengen laajenemista.

Jos kuitenkin sattui, ettei jotakuta kiitoksen ansaitsevaa tullut omasta mielestään mainittua, niin kirjoittakaa heti lehden toimitukseen. Julkaisemme jokaisessa seuraavassa numerossa 50 kiitosta lisää.

Tämän lehden päätoimittaja esitti minulle Kustun kirjoittaman jutun "Helluntaikilpailut Malmilla", ja ilmoitti, että hän ei suostu julkaisemaan tarinan "Tuomarit" osaa sellaisenaan ilman, että minä teen siihen vastineen. Koska päätoimittaja ei saanut Kustun siunausta punakynän käytölle on tässä sitten ryhdyttävä vaalimaan sananvapauden periaatteita. Luettuani Kustun kirjoittaman jutun totesin sen sisältävän jonkin verran asiavirheitä (otsikosta lähtien) jotka ilman punakynää jäivät koko kansan luettavaksi.

"Tuomarit" -kappaleen loppuosa pitää sisällään mielipiteitä joiden kansallinen merkitys ja hyöty tässä lehdessä julkaistuna jää ainakin minulle epäselväksi. Jos kirjoittaja saa siitä orgasmin niin suotakoon se onni hänelle. Tosin olen tavallisesti luotettavista lähteistä (video-info) kuullut, että on olemassa muitakin keinoja sen edellä mainitun hyvinvointitunteen saavuttamiseksi (siitä joskus toiste).

Kun oikein yrittää lukea rivien välistä niin sieltä löytyy ikään kuin hyviäkin puolia. Onhan se sentään mukavaa, että kotimaisella RW-sektorilla ei löydy muita kansainvälisiä tuomareita tai hyppääjiä joiden "asenteista ja menettelytavoista" syntyy rutinaa". Tämän Kustu kansainvälisenä tuomarina ja hänen edustamansa joukkue Sorsat varmasti myöntävät. Edelleen on ilolla todettava, ettei meillä ole ollut sellaista RW-edustusjoukkuetta jonka kansainvälisissä arvokilpailuissa "sopii tulla koneelle n. 30 min. myöhässä naureskellen", että kuka... no olkoon sanomatta. Ihmetyttävinkin sellaisen joukkueen (ja joukkueenjohtajan) asenne. "Jos kilpailut alkavat yhdeksältä tulisi joukkueen olla paikalla jo pari minuuttia aikaisemmin, jotta maaharjoittelu saataisiin suoritettua ajoissa eikä kilpailujen alku venyisi turhaan".

Suomessa on tuomaripulan lisäksi valittu RW-joukkueiden vähälukuisuutta. Tämä jälkimmäinen pula paranee varmasti, sillä onneksi muutaman edustuskelpoisen RW-joukkueemme joukossa ei ole yhtään sellaista joukkuetta jonka periaatteena on "olen kaunein". Tällainen "itsekeskeinen ajattelu" saattaisi nimittäin "saada toiset hyppääjät (muutama) ja myös toimihenkilöt (muutama) hermostumaan" ja kotimaiseen RW-rintamaan voisi syntyä särö, etten sanoisi kuilu taikka kuten Kustu asian ilmaisi "huono maku". Onneksi näin ei ole. Negatiivista koko hommassa on kuitenkin se, että "tyyppi" joka on esteenä tuomaripulan paranemiselle (Kustun mielestä) todennäköisesti tuomari ja "antaa poikien odottaa" joskus vielä tulevaisuudessa.

"Säännöistä (Kustun tekemät) kuvastui leppoinen meininki, jota piti pitää yllä kilpailujen aikana". Toivottavasti saan kirjoittaa tällaista useammin piste, toivoo nimimerkki "on raskasta olla kaunis".

MALMIN RW-KARKELOT

1977-05-28--29

	I	II	III	IV	yht.
1. SORSAT	0	3	0	3	= 6 pist.
2. MAITOPYÖRÄ	0	2	0	2	= 4 pist.
3. TABASCO	0	0	0	2	= 2 pist.
4. ME NELJÄ	0	1	0	0	= 1 pist.
4. SAPELIT	0	1	0	0	= 1 pist.
6. FLIM-FLAM	0	0	0	0	= 0 pist.

RW-SM-77

Suomen mestari relatiivihypyissä: SLK:n "Sorsat" kylmäharjoittelussa ennen hypylle lähtöä. Kuvassa (vas.) Hannu Sailavuo, Into Taskinen, Pertti Jompero ja Kustu Ylinen.

The Finnish parachuting champion in relative work: "Sorsat" having some ground training before a jump. The jumpers (from left) Hannu Sailavuo, Into Taskinen, Pertti Jompero and Kustu Ylinen.

Teksti: Eero Kausolainen
Kuvat: Jorma Öster

Kuluvan vuoden RW-SM pidettiin Utissa 12. - 14.8.1977. Alustavasti oli tarkoitus kisailla 4- ja 8-miehisissä sekvenssilajeissa. Kävi sitten kuitenkin ilmi, että kahdeksanmiehisessä ei tulisi syntymään lainkaan kilpailua; vain SLK:sta löytyi näistä lajeista kiinnostuneita. Niinpä sitten kahdeksanmiehinen jätettiin pois kilpailuista.

Kilpailun alkuun mennessä oli ilmoittautunut kaikkiaan viisi nelimiehistä (?) joukkuetta. Näistä yksi ("Buskuri Boys") edusti muuta Suomea, muiden joukkueiden ollessa kotoisin suoraan maamme suurimmasta ja kauneimmasta parasuutikerhosta SLK:sta.

ALKUHANKALUUKSIA

"Alku aina hankalaa jne..." niinkuin muinoin todettiin aapiskirjassa. Niin oli nytkin. Kisat piti aloitettaman harjoituskierroksella. Koneina oli tarkoitus käyttää Utin Cessna 182:a ja Immolan C-206:a. Vaan kuinkas se sitten kävikään, kun Imatralaisten lentolaite oli vielä harjoituskierroksen aikana huollossa.

Sujuili sitten hyppytoiminta sangen verkkaiseen tahtiin yhdellä koneella. Eipähän tullut liian kiire pakatessa laskuvarjostinta. Sitten vielä pilvet alkoivat hieman häiritsemään. Kierros kuitenkin saatiin sujuteltua läpi säädyllisen ajan kuluessa, ja päästiin käsiksi itse pääasiaan - kilpailuun.

KILPAILU

Kisa aloitettiin hieman epämääräisesti, kuitenkin sentään kahdella koneella. Ensimmäisenä hyppyvuorossa ollut SLK:n "Sorsat" soikeutui pilviin ja joutui kiertelemään ylimääräisiä kierroksia - pääsemättä loppujen lopuksi kuitenkaan vielä hyppäämään. Koneen laskeuduttua hukkaan menneen lentoretken jälkeen saattoi joukkueen eloisista ja värikkäistä puheenvuoroista päätellä heidän nauttineen suuresti ihanasta lentomatkastaan ULK:n mainiolla, lämpimällä ja tilavalla lentolaitteella (182 = CCA = Miina). Koneessa kuulemma oli miltei vielä nautinnollisempaa istua, kuin SLK:n omassa Pilatus Porterissa.

Jonkin aikaa kisa oli keskeytyksissä odoteltaessa pilvien häipymistä. Sitten pääsivät "Sorsat" taas yrittämään. Taaskin oli hieman vaikeuksia, mutta niistä selvitettiin pienellä ylimääräisellä kierroksella.

Ensimmäisenä kisaohjelmassa hypännyt "Sorsat" tekaisi rajun tuloksen heti kilpailun pohjanoteeraukseksi: kokonaista neljä kuviota saivat valmiiksi, ansaiten kustakin muodostelmasta yhden pisteen. Siinä olikin sitten muille joukkueille miettimistä.

Ensimmäisen kierroksen aikana tienasivat pisteitä "Sorsien" lisäksi "Buskuri Boys" ja "Me 4", jotka molemmat saivat kaksi kuviota valmiiksi. Ensimmäisellä hypyllä oli kyseessä ennalta määritetty ("set") kuviosarja. Hyppy aloitettiin timantilla, josta muotoa vaihdeltiin välisuorituksen kautta vuorotellen timanttiin ja vastatimanttiin.

Toinen kierros ei sitten mennyt edes "Sorsilla" niin juhlavasti, kuin ensimmäinen. Saivat vain yhden pisteen. Saman verran tulosta tällä hypyllä tekivät myös "Me 4" ja "Buskuri Boys".

1(I)	2	3(V)	4	5(I)	6
1.	1.	1.	1.	1.	1.
2.	2.	2.	2.	2.	2.
3.	3.	3.	3.	3.	3.
4.	4.	4.	4.	4.	4.
5.	5.	5.	5.	5.	5.
6.	6.	6.	6.	6.	6.
7.	7.	7.	7.	7.	7.
8.	8.	8.	8.	8.	8.
9.	9.	9.	9.	9.	9.
10.	10.	10.	10.	10.	10.
11.	11.	11.	11.	11.	11.
12.	12.	12.	12.	12.	12.
13.	13.	13.	13.	13.	13.
14.	14.	14.	14.	14.	14.
15.	15.	15.	15.	15.	15.
16.	16.	16.	16.	16.	16.
17.	17.	17.	17.	17.	17.
18.	18.	18.	18.	18.	18.
19.	19.	19.	19.	19.	19.
20.	20.	20.	20.	20.	20.
21.	21.	21.	21.	21.	21.
22.	22.	22.	22.	22.	22.
23.	23.	23.	23.	23.	23.
24.	24.	24.	24.	24.	24.
25.	25.	25.	25.	25.	25.
26.	26.	26.	26.	26.	26.
27.	27.	27.	27.	27.	27.
28.	28.	28.	28.	28.	28.
29.	29.	29.	29.	29.	29.
30.	30.	30.	30.	30.	30.
31.	31.	31.	31.	31.	31.
32.	32.	32.	32.	32.	32.
33.	33.	33.	33.	33.	33.
34.	34.	34.	34.	34.	34.
35.	35.	35.	35.	35.	35.
36.	36.	36.	36.	36.	36.
37.	37.	37.	37.	37.	37.
38.	38.	38.	38.	38.	38.
39.	39.	39.	39.	39.	39.
40.	40.	40.	40.	40.	40.
41.	41.	41.	41.	41.	41.
42.	42.	42.	42.	42.	42.
43.	43.	43.	43.	43.	43.
44.	44.	44.	44.	44.	44.
45.	45.	45.	45.	45.	45.
46.	46.	46.	46.	46.	46.
47.	47.	47.	47.	47.	47.
48.	48.	48.	48.	48.	48.
49.	49.	49.	49.	49.	49.
50.	50.	50.	50.	50.	50.
51.	51.	51.	51.	51.	51.
52.	52.	52.	52.	52.	52.
53.	53.	53.	53.	53.	53.
54.	54.	54.	54.	54.	54.
55.	55.	55.	55.	55.	55.
56.	56.	56.	56.	56.	56.
57.	57.	57.	57.	57.	57.
58.	58.	58.	58.	58.	58.
59.	59.	59.	59.	59.	59.
60.	60.	60.	60.	60.	60.
61.	61.	61.	61.	61.	61.
62.	62.	62.	62.	62.	62.
63.	63.	63.	63.	63.	63.
64.	64.	64.	64.	64.	64.
65.	65.	65.	65.	65.	65.
66.	66.	66.	66.	66.	66.
67.	67.	67.	67.	67.	67.
68.	68.	68.	68.	68.	68.
69.	69.	69.	69.	69.	69.
70.	70.	70.	70.	70.	70.
71.	71.	71.	71.	71.	71.
72.	72.	72.	72.	72.	72.
73.	73.	73.	73.	73.	73.
74.	74.	74.	74.	74.	74.
75.	75.	75.	75.	75.	75.
76.	76.	76.	76.	76.	76.
77.	77.	77.	77.	77.	77.
78.	78.	78.	78.	78.	78.
79.	79.	79.	79.	79.	79.
80.	80.	80.	80.	80.	80.
81.	81.	81.	81.	81.	81.
82.	82.	82.	82.	82.	82.
83.	83.	83.	83.	83.	83.
84.	84.	84.	84.	84.	84.
85.	85.	85.	85.	85.	85.
86.	86.	86.	86.	86.	86.
87.	87.	87.	87.	87.	87.
88.	88.	88.	88.	88.	88.
89.	89.	89.	89.	89.	89.
90.	90.	90.	90.	90.	90.
91.	91.	91.	91.	91.	91.
92.	92.	92.	92.	92.	92.
93.	93.	93.	93.	93.	93.
94.	94.	94.	94.	94.	94.
95.	95.	95.	95.	95.	95.
96.	96.	96.	96.	96.	96.
97.	97.	97.	97.	97.	97.
98.	98.	98.	98.	98.	98.

"Sorsat" aloittivat kierroksen. Tällä kerralla oli tulos jo vihdoin ja viimeine lähempänä sitä tasoa, jota heiltä odotettiin. He tekivät kiinteistä sarjasta Y:n, timantin ja kanadalaisen T:n. Näillä kuviolla he ansaitsivat kolme pistettä. "Me 4:lle" tämä oli huono kierros. He saivat ainoastaan yhden pisteen, pudoten näin kolmen pisteen päähän "Sorsista".

"Buskuri Boys" tekaisi yhtä kovan tuloksen "Sorsien" kanssa: kolme pistettä. "Me 4:n" pudottua käytännöllisesti katsoen kokonaan ulos kultamitalisteluista, oli "Buskurien" ja "Sorsien" välillä vielä mahdollista tapahtua mitä vain.

VIIMEINEN KIERROS

Viimeinen kierros kahden kirkkaimmasta mitalista kamppailevan joukkueen välillä tulisi olemaan kivikova. Joukkueilla oli eroa vain yksi piste ennen kuudennen kierroksen alkua.

Tällä kierroksella ratkaistaisiin paitsi Suomen mestaruus, myöskin edustusjoukkuepaikka Australian RW-MM-kisoihin. Suvereenina pidetty "Sorsat" oli nyt pahasti vaarassa menettää heille ennakkokäsitysten mukaan ilman muuta kuuluneet SM-voiton ja edustusjoukkuepaikan. Vaan tietävästi joukkueessa yhdellä jos toisellakin - ellei sitten peräti kaikilla - oli pulssi ennen viimeistä hyppyä runsaasti yli sadan.

"Sorsat" aloittivat jälleen kierroksen. Kyseessä oli jälleen arvottu sarja. Lienevätkö "Sorsat" käyneet kuumana, sillä suoritus hypyllä ei ollut niin vakuuttava ja selväpiirteinen, kuin aikaisemmat. Kuvioita kyllä syntyi, mutta eipä tullut pisteitä yhtä enempää: tehtyä kakkoskuvioita ei tuomaristo hyväksynyt oikein kootuksi.

Kun sitten tuli "Buskurien" vuoro hypätä, ei kentällä varmasti-kaan ollut yksikään miehittämättömiä kiikareita. Joukkueiden piste-ero oli nyt vain kaksi pistettä, ei siis suurensuuri. Mikäli "Buskurit" pystyisivät tekaisemaan kaksi pistettä, merkitsi se kilpailun jatkumista näiden kahden joukkueen osalta niin kauan, että tasapeli ratkeaisi.

"Buskuri Boys" hypäsi ja alkoi kasata taivaalle ensimmäisenä kuviona olevaa haitaria. Syntyihän siitä aikalailla haitaria muistuttava kuvio. Sitten arvottuun sarjaan kuuluva purkaminen ja uuden kuvion kokoaminen. Toinen kuvio syntyi taivaalle hyvissä ajoin ennen työskentelyajan (35 s) päättymistä osoittavan torven tördähdystä.

Vaan sipä siinä sitten kuitenkin päässyt käymään niin kuin näytti. Tuomaristo katsoi, että aloituskuviota alettiin toisesta päästä purkaa ennen kuin viimeisenä muodostelmaan pyrkinyt hypääjä oli kunnolla paikoillaan. Säännöt kuitenkin selkeästi sanovat, että pisteitä ei tule yhtäkään, mikäli ensimmäinen kuvio ei ole hyväksyttävä. Niinpä sitten poijaat saivat tyytyä viimeiseltä kierrokselta tulokseen 0-pistettä.

MITÄ OPIimme TARINASTA?

Kisa oli todella mielenkiintoinen ja jännittävämpi, kuin yksikään RW-SM tähän saakka. Vaan entäs sitten?

Kun neljä hypääjää, joista kaksi on puhtaita temppu/tarkkuusmiehiä, päättää perustaa joukkueen ja pystyy yhdentoista harjoitushypyn jälkeen vakavasti uhkaamaan voittajajoukkuetta, sekä nuijimaan kaikki muut osallistuneet joukkueet, voi tehdä kaksi vaihtoehtoista johtopäätelmää.

Ensimmäinen on se, että "Buskuri Boys" koostui tavattoman taitavista ja lahjakkaista hypääjistä, ennen sanoisi luonnonlahjakkuuksista. Tai vaihtoehtoisesti voidaan päätellä: muiden taso on huono, jos joukkueajoissa näinkin pienellä yhteisharjoittelulla pystytään kisoissa esitetyn kaltaisiin suorituksiin.

En toki halua väheksyä "Buskureita", tuskinpa voi kukaan väittää heitä lahjattomiksi, mainittakoon vaikkapa joukkueessa hypänneet, useita vuosia tempun ja tarkkuuden kärkipaikoista taistelleet Rane Härkönen tai Pekka Tuominen. Käsitykseni mukaan he eivät kuitenkaan voi olla sentään aivan niin taitavia. Vaikkakaan esim. "Sorsat" eivät ole kuluvaan vuonna harjoitelleet kilpailuja varten kovinkaan paljoa, ovat he joka tapauksessa hypänneet yhdessä jo vuosia, eikä Suomessa löytyne toista joukkuetta, joka olisi hypännyt yhtä paljon relatiivista, kuin he.

Eikä tässä ole vertailukohteena pelkästään "Sorsat" vaan myöskin muut kisoihin osallistuneet joukkueet. Näissä hypänneet kilpailijat ovat tietämäni mukaan jokseenkin poikkeuksesta omissa tunteissa relatiiville. Kuitenkin saivat kirkkaasti "räkkiinsä" temppu/tarkkuushyppääjien hūhtästä kokoonkylhäämältä joukkueelta.

Lieneisikö RW-treenaussysteemeissä jotain vialla?

Toki ei liene tarkoituksenmukaista haukkua retostaa nyt kilpailuissa olleita relatiivisteja. Tiedämmehän vallan hyvin, että kisoihin osallistui vain murto-osa maamme relatiivista - jopa menetyksekkäästi - hypänneistä urhoista. Olisipa ollut samaa, jos joukkueita olisi ollut enemmän. Nyt jäi kilpailuista tässä mielessä hieman tynkäkisan makua suuhun.

Vaikka tuossa aikaisemmin massotin tulostasosta, ei kivikova tulos tai voitto toki ole ainoa motiivi kisaan osallistumiselle. Voihan siellä hypätä myöskin kokemusta hankkiakseen, tai näin vain terveydeksi.

Olipa RW-SM-77 kuitenkin sentään aivan toista luokkaa tasollisesti ja muutenkin, kuin vuotta aiempi karkelo. Ehkäpä kuitenkin ensi vuonna vietämme vielä parempaa RW-kisaa???

RELATIIVIMESTARUUSKILPAILUT -77 NATIONAL CHAMPIONSHIPS IN RW

TULOKSET RESULTS

kierros - round yht.
1. 2. 3. 4. 5. 6. tot.

1. SORSAT

Into Taskinen							
Eero Ylinen							
Pertti Jompero	4	1	1	1	3	1	11
Hannu Sailavuo							
Onni Kuusisto							

2. BUSKURI BOYS

Rauno Härkönen							
Markku Laaksio	2	1	2	1	3	0	9
Jari Mäkinen							
Pekka Tuominen							

3. ME-4

Reino Suonsilta							
Markku Heilimo	2	1	1	2	1	0	7
Matti Veikkola							
Pauli Belik							

4. TABASCO AIRLINES

Sari-Anne Pakarinen							
Seija Salonen	0	0	0	0	1	0	1
Jukka Heikkinen							
Esa Mikkonen							

5. KÄET

Juha Kauppinen							
Kari Himanen	0	0	0	0	0	0	0
Leo Pajulahti							
Jarmo Vuorio							

THE FINNISH CHAMPIONSHIPS IN RELATIVE WORK

The Finnish Parachuting Championships in Relative Work were held in Utti, August 12 to 14, 1977. Because no 8-man teams entered the Championships, they were held only in one event: 4-man sequential Relative Work.

The rules of the Championships were a modification of the preliminary rules for WPC (Australia/ approved at the CIP-meeting in Zürich. There were only 6 rounds: three "set" sequences (rounds 1, 3 and 5) and also three "radom" sequences. Each team received one point per each correctly completed formation.

The winning team was "Sorsat", as expected. The winning was not so easy, however. The team "Buskuri Boys" was a very "dangerous" competitor for "Sorsat". Before the last jump there was only a one-point difference between these two teams.

The members of the team "Sorsat" were: Into Taskinen, Eero "Kustu" Ylinen, Pertti Jompero, Hannu Sailavuo and Onni Kuusisto as alternate.

At the moment the final decision has not yet been made, but probably "Sorsat" will be sent to W.P.C. in RW in Australia.

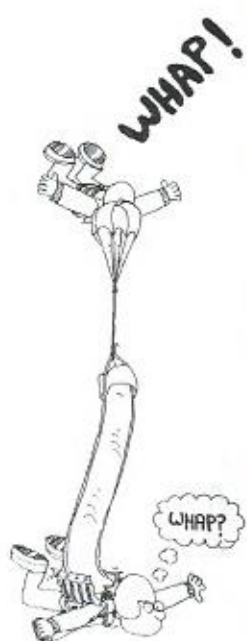
BY BUSTU

Ulosmyyntiä oli vauhtia. Yleensä neljänkokoisella oli kaksi kelloja sekä pohjamies. Jälkimmäisen seuraavaa olivat aihtautuneet oven ja toisen seinän väliin. Näistä kolme ensimmäistä panti heidän "ga" lausekkeella ja neljä julkimittain viitisentoisen kymmenen ulos.

Isästä kuoli pian sen jälkeen, kun hän oli ollut jo noin 16-18 vuotta vanha, jolloin se paljoltiin jo alustavasti vanhoon muotoon. Käsikirjoituksen alku on kirjasto, jossa on kirjain ja muotoja perästä muotojen muuttamisesta ja muuttamisesta. Osa on alustavasti kirjoitettu ja muuttettu vanhoon muotoon.

Hyppäksensä aytettiin Tanskan ilmavoimien kalusta (C-47) johon mahtui viisi miehistä jäsenen lisäksi 27 hyppäksää. Aamulla jaettiin pakot ja sama pakot oli velvollinen hyppäksään kuka päivän senalla kokoonpanolla, jotta tuhoamattomasti se tulipommitusta päästisi pois. Näitä pakettia oli kolme joten jokaisella oli mainitsi. Aikaa oli myös kuluien veteen sillä jokinista kuitiota harjoitettiin maassa noin 10-15 kertaa ja aina hyppäksälait päällä.

3. Sää oli usein aika pilvinen (7/8), mutta rakojä sentään löytyi. Kenttä oli iso ja sen ulkopuolella oli paljon varolaskupaikkoja. Hyppyalueen suuruutta kuvaa ehkä parhaiten se ettei koko aikana heitetty ainoatakaan streameriä. Tuuli puhalteli aina samasta suunnasta noin 8-10 m/s nopeudella (huiput), mutta kaikilta vaurioilta välttyttiin. Osasyllisenä olivat varmasti stratot, joita oli noin 80 % varjosta.

4. Kuvia alkaa kasaantua. Suurimmat yritykset olivat 26:n hyppääjän "O" sekä 25 hyppääjän "Christmas-star-flake", jotka kummatkin olivat periaatteessa hyviä. Yli kahdenkymmenen miehen yrityksiä tehtiin 5 kpl, joista toisella saatiin silloinen pohjoismaiden ennätys 18-kiila. Mukana oli myös neljä suomalaista. Suurin puhtaasti suomalaisten tekemä kuvio oli 12-miehen kiila, jonka onnistumiseen vaikutti syvästi erittäin huolellinen maatreenaus ja edellisenä iltana.

5. Kuvioiden rakentamisesta suomalaiset oppivat paljon, sekä norjalaisten että ruotsalaisten pätevilta "briifajilta". Myös haalarit ja erilaiset hyppysüsteet olivat aivan uutta. Jopa erittäin kevyet tytöt käyttivät mahdollisimman suuria haalareita ja isoja "swaappareita" lisätäkseen tehoa ja liikku- misalaansa. Kuvan yläreunassa olevat hyppääjät odottavat vuoroaan kunnes kuvio alkaa nousta heidän tasolleen. Taas uutta, yksinäinen hyppääjä ei pysty nostamaan itseään niin nopeasti kuin sik-sakissa oleva kuvio nousee, vaan hänen on odotettava yläpuolella ja mentävä sitten aikoinaan sisään.

6. Tavallinen purkukorkeus oli 1000 metriä. Oli onni että on tullut harjoiteltua liukua enemmän kuin yhden kerran. Kun meillä Suomessa oli totuttu 6-miehen kuvion purkuun noin 1200:ssä, niin naamat vähän venyivät kun purkukorkeudeksi ilmoitettiin 25 miehen kuviossa olevan 1000 metriä. Alhaisia aukaisuja tapahtui kuitenkin erittäin vähän, sen sijaan korkeita tapahtui aika paljon ja niiden takia "fiilinki" ehkä hieman kärsi. Tärkeän korkeista aukaisusta pulistiin kyllä jälkeenpäin ja yleensä töppääjä sai kenkää porukasta.

Teksti: Eero Kausalainen
Kuvat: Tapio Satamo, Olavi Kilpinen

DDR:n ilmailuliiton kanssa käytyjen neuvottelujen pohjalta soi SIL kutsun lähettää edustusjoukkueen DDR:ään Hallen lähellä sijaitsevalle Oppin'in kentällä pidettäviin kansainvälisiin hyppykilpailuihin. Tapahtuman ajankohta oli 17.-26.5.1977.

Lajeina kilpailuissa olivat taito-, henkilökohtainen- ja joukkuetarkkuus.

Kutsu koski delegaatiota, jonka koko olisi saanut olla 2 + 5 henkeä. Koska kuitenkin joukkueelle ei ollut mahdollisuutta saada minkäänlaista avustusta matkan suorittamiseen, kutistui joukkio käsittämään ainoastaan neljä kilpailijaa ja johtajan. Matkaan lähtijät nimettiin edellisen vuoden SM:n perusteella. Joukkueessa olivat Cekkeri Satamo (OLK), Enska Kilpinen (LJK/ULK), Pekka Tuominen (LLK), Rane Härkönen (IHK) sekä allekirjoittanut johtajan omistuksessa.

Matkailu kilpailupaikalle toteutettiin laivalla (Finnjet) sekä Rane Härkösen maanmainiolla joukkojenkuljetusvälineellä m/Plymouth. Tässä yhteydessä todettakoon heti väärinkäytysten välttämiseksi, että paatin törmäminen laiturin Travemündessä ei ollut meidän vikamme. Meillä oli alibi: istuimme todistettavasti Raunon piilissä autokannella tapahtuman sattuessa.

Edellä mainittu kolari oli eräs osa jo ennen matkaa alkaneista vaikeuksista, jotka miltei onnistuivat romuttamaan koko matkayritelmämme. Näistä hankaluuksista mainittakoon tässä muutamia:

- matka piti rahoittaa kunkin lähtijän omasta pussista
- matkatoimistot olivat lakossa
- laiva-ihmisten lakko loppui vasta kahta päivää ennen suunniteltua lähtöä
- viisumin saannissa ilmeni eräitä väärinkäsityksiä yms. seikoista johtuneita vaikeuksia: viisumit saatiin vasta pari päivää ennen lähtöä
- paatti oli jo lähtiessä myöhässä, perille Saksan maalle tullessa vielä enemmän. Kun sitten kolarin aiheuttaman viivytysten jälkeen pääsimme vihdoin liikkeelle, olimme neljä tuntia myöhässä aikataulusta. Tästä johtuen meitä DDR:n rajalla odottanut opas oli jo ehtinyt lähteä takaisin isänsä maille, kyllästytynään odottamiseen.

Vaan vaikeuksien kauttahan ne tiet kuulemma vievät voittoon, eli tässä tapauksessa perille pääsyyn. Tosin vielä viimeisellä matkakohtauksella piti tehtävän runsaasti ylimääräisiä pirouetteja ynnä tutkia pienten kinttopolkujen varresta ainakin noin sadan kolmen navetan B-puoli, ennenkuin aamun jo valjetessa sattui silmiimme erään niitun laidalla rivi An-kakkosia.

Lentokoneet löydettyämme järjestyivät asiat sitten rivakasti edelleen. Nukkumapaikka muutaman jäljellä olevan aamutunnin ajaksi järjestyi alle aikayksikön paikallisen kerhon monikerroksisesta kivitallasta(!).

Oli sitten herätys muutaman tunnin torkkujen jälkeen. Tuli edustava kaksimiehininen delegaatio tummissa puvuissaan ja kravattit kaulassa visiitille kämppäämme. Uninen joukkiojohtaja kuunteli isäntiemme tervetulopuheen kalsarit jalassa, tukka pärhässä ja silmiä hieroskellen. Puheen päätyttyä tietenkin piti sorvata vastapuhe, jonka jälkeen sitten päästiinkin itse asiaan: kuitattiin päivärahat.

KILPAILU

Järjestelyt kilpailun aikana olivat kaikin puolin erinomaiset. Kaikki pelasi ja toimi niinkuin pitikin. Voisi melkein verrata tasoa Utin tavanomaisiin. Stereomusaa ei kuitenkaan paikallisessa puffetissa kuultu, mutta sikäläisen kahvinkeitimen vaatiman käyttötekniikan seuraaminen korvasi kyllä mielenkiintoisuudessaan mainiosti puuttuvan musiikin.

Hyppykoneina käytettiin tuttuja An-2 koneita, joita oli paikalle hankittu n. 3 kappaletta.

Tarkkuudessa poikamme olivat kisan alkaessa hieman talviterässä. Se ei kuitenkaan ollut mikään ihme, sillä siirtyminen miltei suoraan suomalaisesta talvesta sikäläisiin kesäisiin oloihin ei käynyt aivan hetkessä. Toisaalta ainakin Enskan ja Pekan kohdalla asiaan vaikutti varmasti myös talven aikana tapahtunut siirtyminen pallokuvasta patjaan.

Asiaan valmasti vaikuttivat myös kotoisissa maassamme koko kevään aikana vallinneet surkeat säät, joista johtuen kaikilla olivat hyppymäärät jääneet huomattavasti jälkeen viimevuotisesta saman ajankohdan hyppymääristä.

Edellä esittämälläni en toki tarkoita, että tulokset olisivat olleet huonoja, vaan että kaikki kisailijamme ovat pystyneet parempiinkin suorituksiin (kuten sitten pystyivätkin myöhemmin, SM:n aikoihin). On myös muistettava, että joukkioimme otti matkan pääasiassa valmentautumisen, eikä niinkään kilpailun kannalta.

Henkilökohtaisen tarkkuuden päätökseen päästiin vasta kun viidennen kilpailukierroksen jälkeen oli hypätty riittävästi ylimääräisiä hyppyjä kuuden nolla-nolla-miehen keskinäisen paremmuuden selvittämiseksi.

N. yhdeksännen hypyn jälkeen oli jäljellä vielä kaksi kilpailijaa puhtaalla 0,00 tuloksella. Kyseiset herrat ilmeisesti päättivät ratkaista asian sopimustaitse, koska jäljellä olleet NL:n Igor Tjorlo ja DDR:n Bern Wiesner kättelivät toisiaan, minkä jälkeen hyppyt sitten lopetettiin, ja voittajan nimi julkaistiin (= veli Igor).

Joukkue-tarkkuudessa näytti jo paljon paremmalta. Lienevätko poijat ja henkilökohtaisen kisan aikana chlineet paremmin tottua paikallisiin olosuhteisiin. Joukkuehyppy sujuivat tiimiltämme varsin hyvin: kolmenhyppykierroksen yhteistulos oli 1,17 m. Tätä voitaneen pitää erittäin hyvänä suorituksena. Joukkue sijoittui kilpailussa viidenneksi. Paikain henkilökohtaiset tulokset joukkuehyppyissä olivat: Enska 0,90, Pekka 0,13, Rane 0,06 ja Cekkeri 0,08.

Taitohypyssä joukkueemme esitti erittäin hyviä tuloksia. Ilmeisesti tempukunto on säilynyt paremmin pitkän talven aikana.

KISOISSA KÄYTETYSTÄ LASKUVARJOKALUSTOSTA

Kilpailuihin osallistui hyppääjiä pääosin vain sosialistimaista, Suomen ollessa ainoa länsimaiden edustaja. Tämä näkyy myös sangen selvästi jäljempänä esitettävässä varjostatistikkassa.

Muut osanottajamaat olivat: Romania (mies/naisjoukkue), Puola (mies/nais), Neuvostoliitto (mies/nais), DDR (2 mies/nais) + "Dynamo" (Berliinin joukkue). Osanottajina oli 59 miestä ja 20 naista.

Keräämiäni tietojen valossa näyttivät tarkkuuslajeissa käytetyt varjomäärät/tyypit seuraavanlaisilta:

Varjotyyppi Type of parachute	Määrä Number	yhteensä altogether	
		miehet men	naiset women
UT-15 (NL)	25	10	35
RL-10 (DDR)	19	5	24
PO-9 (NL)	6	1	7
STRATO-STAR (USA)	5	4	9
STRATO-CLOUD (")	2	-	2
STRATO-STAR (DDR)	1	-	1
PARA-SLED (USA)	1	-	1
	59	20	79

Yllä olevassa luettelossa lienee joitakin virheitä, sillä omat havaintomme eivät täysin pitäneet yhtä joukkueilta (mm. NL) saatujen tietojen kanssa. Neuvostoliiton joukkueella oli ainakin yksi ranskalainen "Star", mutta allekirjoittaneella ei ole tietoa, käytettiinkö sitä myös tarkkuuslajeissa.

Tarkkuudessa käyttivät länsimaisia varjoja suomalaiset, sekä osa NL:n joukkueesta.

Taitohypyssä käyttivät DDR:n I ja II joukkue DDR:n omaa Strato-kopiota sekä UT-15:a. Tämä siksi, että "RL-10 on liian painava taitohypyille".

Varjotyyppiä tarkasteltaessa näytti henkilökohtaisen tarkkuuden kärkeä seuraavan näköiseltä:

Accuracy top 10/15

Naiset
Women

1. RL-10
2. PO-9
3. STAR (USA)
4. RL-10
5. RL-10
6. STAR (USA)
7. UT-15
8. UT-15
9. RL-10
10. UT-15

Miehet
Men

1. PO-9
2. RL-10
3. UT-15
4. RL-10
5. RL-10
6. RL-10
7. UT-15
8. PO-9
9. RL-10
10. PO-9

Edellä esitetyistä taulukoista kiinnittää huomiota kaksi uutuutta (RL-10 ja PO-9), joita ei vielä viime vuoden MM:ssa Roomassa näkynyt. Hyvistä yrityksistä huolimatta eivät joukkioimme jäsenet päässeet kokeilemaan kumpaakaan näistä ihmeistä.

Vanha patjavirtuoosi Rane Härkönen on kuitenkin esittänyt joitakin kommentteja, jotka perustuvat silmämääräiseen arvioon em. varjotyypeistä:

PO-9

Neuvostoliittolainen patja, joka muistuttaa huomattavasti USA:n Para-Foil'ia. Varjo on erittäin herkästi ohjautuva, ja sen pystyy tarvittaessa "pudottamaan" hyvinkin jyrkällä kulmalla. Varjo on suhteellisen herkkä sivuttaiselle heilurille. Em. seikoista johtuen vaatii käyttäjäänsä kokeneen patjahyppääjän, jolloin kyllä pitäisi syntyä hyviä tuloksia. PO-9 on Strato-Cloudiin verrattuna erittäin ketterä.

(Huom: Neuvostoliittolaisten varjojen maahantuoja Kaakon Rajakauppa on ilmoittanut saavansa pari mallikappaletta maahan elokuun alkupuoliskolla. Toivottavasti viimeistään Air-Show:ssa olemme nähneet ja kukaties kokeilleet uutta patjaa).

Maalialueen läheisyydessä riitti tilaa. Pienet ohimenot eivät vielä aiheuttaneet metsään menoja. Kuvassa neuvostoliittolainen patja PO-9.

(kuva: Olavi Kilpinen)

A brand new square parachute from soviet union; PO-9 approaching the target area.

RL-10

Varjo on DDR:n itse kehittämä patja. Kehittelyn pohjana lieene ollut Strato-Cloud, jokin huomattavia eroja on (mm. materiaali, siiven profiili, kohtauskulma, tasainen yläpinta). Mitoitetaan kupu on jokseenkin samanlainen Cloud). Tämä antaa mahdollisuuden lähestyä vakaasti hyvinkin erilaisilla kulmilla (loiva tai pysty). Tällainen viritys soveltunee hyvin keski-Eurooppalaisiin "tussu-säihin".

Varjotyyppi vaikutti erittäin hyvältä: stabiili, reagoi suhteellisen nopeasti, eikä sakkoo kovin helposti (viimeksi mainittu pätee myös PO-9:ään).

Varjo oli kisan aikana vielä ainakin jossain määrin kokeilu-asteella; mm. stabilisaattorit eivät liene vielä lopullisen muotoiset. Nähdyt varjat olivat aivan uusia (esim. Rainer Wilden varjo oli valmistettu maaliskuussa 1977).

STAR (DDR)

Tämä varjo on ilmeisesti aivan suora kopio USA:n Strato-Star'ista. Ominaisuudet lienevät silmämääräisen havainnon perusteella jokseenkin samat.

AUKAISUJÄRJESTELMISTÄ

Slider-järjestelmää patjoissaan käyttivät vain suomalaiset (2 kpl), muilla oli reefing-line järjestelmä. Sekä NL:n, että DDR:n patjoissa käytettiin pantaa, jotka tosin jonkin verran poikkesivat esim. USA:ssa yleisimmin käytetyistä.

RL-10:n reefing-line systeemeissä käytettiin litteää "lapamataa". Kuvun lävistyskohdan purjerenkaat olivat huomattavan isot. Nämä seikat yhdessä ehkäisevät tehokkaasti erilaisten takertumien syntymisen solmujen tms. johdosta.

Avautumiset sekä PO-9:llä että RL-10:llä näyttivät siisteiltä ja varmoilta. Vain yksi varavarjotapaus sattui kilpailujen aikana. Hyppääjällä oli ilmeisesti ohjausvaikeuksia ja hän päätti n. 60 - 70 metrin korkeudessa käyttää varavarjoa. Hän aukaisi varavarjonsa auki olevan, kohtaisesti liittäen patjansa taakse. Varavarjo kehittyi nopeasti, patja tukahtui ja hyppääjä laskeutui kaikessa rauhassa varavarjonsa varassa maahan, patjan pudotessa myttyä hänen alapuolelleen.

KOMMENTTI MATKAN JOHDOSTA

Yleisesti ottaen matka oli miellyttävä kokemus ja isäntämme pitivät meistä erinomaista, miltei isällistä huolta. Tästä kiitämme isäntämme DDR:n ilmailuliittoa ja Halle-Oppin'in laskuvarjokerhoa.

Valmennusmielessä matka oli toisaalta hyvä ja toisaalta vähemmän hyvä. Hyvää oli tilaisuus tutustua itäisten veljien hyppytoimintaan ja erityisen antoisaa oli tutustua uusiin varjotyypeihin, vaikkakin se jäikin hieman pinto-pooliseksi.

Hyvää oli myöskin tilaisuus saada hypätä keski-Eurooppalaisissa, meikäläisistä oloista poikkeavissa ympyröissä.

Huonoa oli vähäiseksi jäänyt hyppymäärä - vähäiseksi verrattuna matkaan uhrattuihin rahsummien ynnä aikaan. Vaan taisi se vaaka kuitenkin vielä jäädä kallelleen plussan puolelle. (?)

TULOKSOA DDR:N KISOISTA

Taitohyppy (miehet, 3 kierrosta)
style (men, 3 rounds)

					keskiarvo(s) average
1.	Seyda, Reinhard	DDR (Dyn.)			6,810
2.	Tschaika, Wladimir	NL			7,077
3.	Tjorlo, Igor	NL			7,377
4.	Partsch, Andreas	DDR I			7,566
5.	Rodewald, Wolfgang	DDR (Dyn.)			7,577
14.	Härkönen, Rauno	8,300	(1,0)	7,670 (0,5)	8,200
16.	Kilpinen, Olavi	8,333	(0,5)	7,900	8,000
25.	Tuominen, Pekka	8,900	(1,0)	8,600 (0,5)	8,933 (1,0)
38.	Satamo, Tapio	12,500	(1,0)	15,133 (2,0)	15,133 (4,5)
					14,255

Joukkioimme DDR:ssa. Vasemmalla Cekkeri Satamo, Pekka Tuominen, joukkueenjohtaja Eero Kausalainen, Enska Kilpinen, tulkkimme Barbara ja Rauno Härkönen.

(kuva: Olavi Kilpinen)

The Finnish team in GDR. From left: Tapio "Cekkeri" Satamo, Pekka Tuominen, Eero Kausalainen (team leader), Olavi "Enska" Kilpinen, Barbara Fügmann (interpreter) and Rauno Härkönen.

JOIN US NOW!!
SUBSCRIBE TO
STARCREST!!

A new and different parachuting publication
for the promotion of relative work skydiving
around the World

**STARCREST
MAGAZINE**

P. O. Box 4277
Bakersfield, CA 93307 U.S.A.

The magazine containing the past
present and future of skydiving 3 year
subscription (12 issues) \$12.00 for U.S.A.
Canada and Mexico \$15.00 for South
America and overseas

Henkilökohtainen tarkkuus (miehet, 5 kierrosta, kuudella parhaalla sijoitus
Individual Accuracy (men, 5 rounds) määräytyi vasta "play off" -kierrosten jälkeen)

1. Tjorlo, Igor (Po-9)	NL	0,00
2. Wiesner, Bernd (RL-10)	DDR (Dyn.)	0,00
3. Neagu, Ilie (UT-15)	Romania	0,00
4. Knappe, Norbert (RL-10)	DDR (Dyn.)	0,00
5. Rodewald, Wolfgang "	DDR (Dyn.)	0,00
6. Wilde, Rainer "	DDR I	0,00
13. Satamo (Sled)	0,07 0,16 0,11 0,00 0,00	0,34
18. Härkönen (Star)	0,57 0,67 0,02 0,47 0,00	1,13
35. Kilpinen (Cloud)	0,00 0,00 1,53 0,90 3,62	6,05
36. Tuominen (Cloud)	0,00 0,73 0,84 3,81 0,89	6,27

Joukkuehyppy (Miehet, 3 hyppyä)
Team Accuracy (men, 3 rounds)

1. DDR (Dynamo)	0,09
2. Puola	0,26
3. Neuvostoliitto	0,35
4. Romania	0,99
5. Suomi (Enska 0,90, Pekka 0,13, Rane 0,06, Cekkeri 0,08)	1,17

Yleismestaruus (miehet)
Overall (men)

1. Seyda, Reinhard	DDR (Dyn.)	3,501
2. Tschalka, Wladimir	NL	3,558
3. Tjorlo, Igor	NL	3,688
4. Rodewald, Wolfgang	DDR (Dyn.)	3,788
5. Mac, Janusz	Puola	3,800
13. Härkönen, Rauno	Fin	4,242
18. Kilpinen, Olavi	Fin	5,246
31. Tuominen, Pekka	Fin	5,659
35. Satamo, Tapio	Fin	7,195

Joukkueiden välinen paremmuus (kaikki lajit huomioitu)
Best delegation (all events)

1. Neuvostoliitto	15,629
2. DDR (Dynamo)	16,176
3. Puola	16,858
4. DDR I	20,507
5. Romania	21,893
6. Suomi	22,732

Taitohyppy (naiset, 3 kierrosta)
Style (women, 3 rounds)

1. Schwatschko, Alexandra	NL	7,455
2. Amplejewa, Irina	NL	7,822
3. Sadykova, Rakija	NL	7,977

Henkilökohtainen tarkkuus (naiset, 5 kierrosta)
Individual Accuracy (women, 5 rounds)

1. Kunz, Karin (RL-10)	DDR	0,01
2. Serajewa, Natalja (Po-9)	NL	0,29
3. Amplejewa, Irina (Star)	NL	0,50

Joukkuehyppy (naiset, 3 hyppyä)
Team Accuracy (women, 3 rounds)

1. Neuvostoliitto	2,96
2. Puola	4,87
3. Romania	6,23

Yleismestaruus (naiset)
Overall (women)

1. Amplejewa, Irina	NL	4,011
2. Schwatschko, Alexandra	NL	4,163
3. Serajewa, Natalja	NL	4,293

Joukkueiden välinen paremmuus (naiset)
Best delegation (women)

1. Neuvostoliitto	19,037
2. DDR	22,916
3. Puola	26,118

PARACHUTING VISIT IN THE GERMAN DEMOCRATIC REPUBLIC

The National Aero Club of the German Democratic Republic invited a team from Finland to take part in an international parachuting competition held in Halle-Oppin, 17 to 26 May, 1977.

The Finnish Aeronautical Association sent there a team consisting of four competitors and a team leader. The team members were Tapio "Cekkeri" Satamo, Rauno Härkönen, Pekka Tuominen, Olavi "Enska" Kilpinen and Eero Kausala as team leader.

The competition was very well organised, and we wish to thank all the persons involved, especially the president of the parachuting club of Halle-Oppin, the efficient meet director and of course the general secretary of "Aero Klub Der DDR" and president of CIP: Horst Brändel, who sent us the kind invitation.

We wish to see soon in Finland a team of talented and skilful jumpers of the German Democratic Republic.

NEW PARACHUTES

In the competition we could see two new ram-air parachutes. The Soviet Union and the GDR had both developed their new square parachutes. Unfortunately we could not try them, but we were at least able to see them and make our conclusions on what we saw. The following comments of these new parachutes are made by the Finnish accuracy champion (1977) Rauno Härkönen, who is an excellent square jumper:

PO-9

A square, made in the Soviet Union. Looks very much like the American Para-Foil. The parachute is very sensitive and easy to steer. On PO-9 it is easy to approach a stable, very steep angle. The parachute takes a sideward swing rather easily, but an experienced square jumper can make very good results on it. Compared with Strato Cloud, PO-9 looked very agile.

RL-10

A square parachute developed in the GDR. It has probably been developed on the basis of the American Strato Cloud, but there are several differences (e.g. different material, the profile of the wing, angle of attack, flat top surface). The measures of the canopy are about the same as those of the Cloud.

The canopy was trimmed by pulling down the rear side of the canopy. This gives the parachute the ability to approach stable on various angles. This kind of trimming could be very suitable for Central European weather conditions.

RL-10 looked very good; it is very stable, it responds rather quickly, and it does not stall very easily (the last applies also to PO-9).

The developing of this canopy is not yet completed, experiments are still going on. E.G. the stabilisers are not yet in the final shape and size. The RL-10s which we saw were brand new, made this year.

STAR (GDR)

This canopy looked like a straight copy of the American Strato Star, but it is made in the GDR. The performance characteristics seemed similar to the original Star.

All the jumpers of the participating socialist countries who used squares, used the reefing-line system in their square parachutes. They also used the raeper, but it was rather different from those raepers we saw in Rome 1976.

The parachute statistics can be seen in the middle of the Finnish text.

The countries participating in the competition ("klubvergleichswettkampf im Fallschirmsport") were Finland, GDR, Poland, Soviet Union and Rumania.

Relatiivikomitea FAI/CIP

Relatiivihyppäminen kilpailulajina on laskuvarjourheilun ala, joka on kokenut eniten muutoksia viime vuosina. Vuonna 1972 ei FAI "noteeranut" relatiivia laskuvarjokilpailumuodoksi. Sen jälkeen unkin sitten ehtinyt tapahtua jos vaikka minkälaisia eri kehitysvaiheita; on ollut nopeustähteä m/10-man, neljän miehen sekvenssiä valtin kanssa ja ilman, sekä viimeisimpänä vaiheena nykyisen muotoiset 4- ja 8-miehen sekvenssilajit.

Jäljempänä FAI:ssa näitä asioita kehittäneet miehet kertoilevat itsestään, kuin myös aikaansaannoksistaan.

James F. Curtis III (USA, vas.), Richard J. Charter (E-A), komitean puheenjohtaja
Eilif J. Ness (Norja), E.T.H. Wijnands (Alankomaat), G. Charles P. Shea-Simonds
(Englanti).

FAI/CIP/RW-ALAKOMITEA

Kansainvälisen Ilmailuliiton (FAI) kansainvälisen laskuvarjokomitean (CIP) relatiivialakomitea - tämä on virallinen, joskin sangen hankala RW-alakomitean oikea nimi.

Komitea vastaa informaation toimittamisesta ja esitysten valmistelusta niiden käsittelemiseksi CIP:n täysistunnoissa, yleisaiheenaan relatiivihyppäminen. Lyhyesti sanottuna; se on elin joka seuraa mitä maailmanlaajuisessa RW-hyppämisessä tapahtuu, ja tekee kilpailumuotoja ja sääntöjä koskevia esityksiä kisojen pitämiseksi kansainvälisen kehityksen tasolla.

Kun alakomitea perustettiin 1972, ei FAI/CIP tunnustanut minkäänlaista RW-hyppäämistä. Nimetyt komitean jäsenet (Ness, Wijnands, Heaton (USA), Ivachenko (Jugoslavia) ja Murphy (Irlanti) näkivät tärkeimmäksi tehtäväkseen korjata asiantilan. Monien maiden hyppääjät ovat toiminnassaan siihen tarvittavien erilaisten lupien ja avun saamiseksi riippuvaisia siitä, onko toimintamuoto "kirjassa". Ensimmäinen alakomitealle annettu tehtävä oli RW-ennätysääntöjen laatiminen FAI:n Sporting Codeen.

Kuluneiden viiden viimeisen vuoden aikana alakomitea on saanut aikaan seuraavaa:

1. 10-miehen ja suurimman tähden ennätysluonnos FAI:n tunnustamaksi ennätykseksi (1972).
2. 10-mieheen nopeustähteen ja 4-mieheen sekvenssiin perustuvien kansainvälisten sääntöjärjestelmän kehittäminen ja kokeilu käytännössä. Osallistuminen ensimmäisen RW-maailmancupin (Fort Bragg, 1973) ja toisen RW-maailmancupin (Wonderboom, 1974) suunnitteluun ja toteutukseen auttoivat täydentämään säännöt.
3. Ehdotettu ja saatu FAI:n suostumus RW-MM:n hyväksymiseksi tasavertaisena taito- ja tarkkuushyppöjen kanssa. Klassilliset lajit käsittävät MM-kisat olivat olleet vallitseva MM-laji 1952 alkaen (helmikuu 1975).
4. Saavutettu ensimmäinen tarjous RW-MM:n järjestämiseksi (Saksa - Warendorf 1975).
5. Amerikassa kehittyneen sekvenssi-RW:n muotoileminen ja kokeilu uudeksi relatiivin lajiksi. Tätä vallankumouksellista 4-/8-miehen relatiivia kokeiltiin menetyksellisesti Oudtshoorn'issa 1976 (ja sitä ennen PM:ssä Utissa 1976, toim. huom.).
6. Ehdotettu ja saatu FAI:n suostumus tämän uuden kilpailumuodon hyväksymiseksi uudeksi RW-kilpailulajiksi tulevaisuudessa (1977).

Alakomiteasta tuntuu, että suunnittelu- ja kehitystyössä on jo ohitettu synnytystuskat. Tie ei ole ollut helppo. Vuodesta 1977 edelleen työn tulisi olla pääasiassa täydentävää, eikä niinkään radikaaleja muutoksia tekevää. Tärkeä tekijä on varmistaa teknillisen tiedon levittäminen RW harrastuksen laajentamiseksi ja kehityksen jälkipäädssä olevien RW-maiden tuominen lähemmäksi huippua. Työskennelkäämme yhdessä "jälkipään" nostamiseksi. Tämä on hyppääjien asia.

Komitean puheenjohtaja, Eilif N e s s (Norja)

Ikä 45, aktiivihyppääjä 1963 alkaen, 1400 hyppyä, Norjan joukkueen kapteeni 1971, 1973, 1974, 1975 (RW-joukkueita, ml. 1975 Warendorf'in joukkue. 8 vuotta Norjan kansallisen laskuvarjo-organisaation puheenjohtajana. D-22 (Norjal.), D-2392 (USA), SCR 1734, SCS 945, CGE 306, 16-miehin. Tuomarina Tahlequah'issa 1972, Juryn puheenjohtaja Fort Bragg'issa 1973, tuomarina Wanderboom'issa 1974, kilpailija Warendorf'issa 1975, kilpailija Zephyrhills'issa 1976. Edustaja FAI/CIP:ssä 1972 - 77. RW-alakomitean puheenjohtaja sen perustamisesta lähtien (1972). CIP:n varapuheenjohtaja 1973 - 74.

Ammatti: Lentotaksityhtiön toimitusjohtaja.

Komitean jäsen, E.T.H. (Bert) W i j n a n d s (Alankomaat)

Ikä 34, aktiivi -63 alkaen, 1500 hyppyä, Alankomaiden joukkueen kapteeni Warendorf'issa 1975 (yleismestaruuden neljäs), sekä 1977 Alankomaiden 8-miehisessä RW-joukkueessa. Kilpailija 1968, 1970, ja 1972 MM-kisoissa (taito- ja tarkkuus). SCR, SCS, CGE. Edustaja FAI/CIP:ssä 1968 - 77. RW-alakomitean jäsen sen perustamisesta 1972 alkaen. Paikalla Oudtshoorn'issa 1976 (RW-maailmancup).

Ammatti: Markkinatutkija.

Komitean jäsen, James F. C u r t i s III, (USA)

Ikä 33, 3500 hyppyä, USPA:n puheenjohtaja. Pope Valleyn Parachute Ranch'in omistaja/johtaja Kaliforniassa. Pitkäaikainen USPA:n virkailija. USA:n joukkueen johtaja Tahlequah'issa 1972. Kilpailija Oudtshoorn'issa 1976. Läsnä FAI/CIP:n kokouksessa 1976, edustajana 1977. Nimetty RW-alakomitean jäseneksi 1977. SCR, SCS, CGE, 16-, 20-, ja 20-miehin. Osallistui 1972 tehtyyn 27-miehen ME-tähteen Talequah'issa.

Ammatti: Yhtymän pääjohtaja

Komitean jäsen, G.C.P. (Charlie) S h e a - S i m o n d s (Iso-Britannia)

Ikä 34, aktiivi 1962 alkaen, 1500 hyppyä, pitkäaikainen Brittiläisen Laskuvarjoliiton (BPA) virkailija, nykyisin BPA:n kansallinen valmentaja ja turvallisuuspäällikkö. 9 vuotta Englannin armeijan upseerina (Laskuvarjorykmentti). BPA:n hyppymestari, SCR 975, SCS 763, CGE 198, SA-XV. BPA:n julkaiseman "Sport Parachutist'in" toimittaja, 200 sivuisen laskuvarjo-oppaan kirjoittaja. Kilpailija Englannin 10-miehen joukkueessa Innsbruck'issa 1974, Zephyrhills'issä -74 ja Wonderboom'issa -74. Kansainvälisen juryn jäsen Warendorf'issa -75 ja Roomassa -76. Ylituomari Oudtshoorn'issa 1976. Ensimmäisen Brittiläisen 8-miehen tähden kuvaaja. FAI/CIP-edustaja 1975 - 77. Nimetty alakomiteaan 1977.

Komitean jäsen, Richard J. C h a r t e r (Etelä-Afrikka)

Ikä 27, 1800 hyppyä, Etelä-Afrikan ilmailuliiton laskuvarjojoukon puheenjohtaja. Joukkueen kapteeni E-A:n kansallisessa 4-miehen RW-joukkueessa 1973, 1976 ja 10-miehisessä joukkueessa 1974. Kilpailijana Fort Bragg'issa, Wonderboom'issa, Warendorf'issa ja Oudtshoorn'issa. SCR, SCS, CGE. Osanottajana E-A:n 25-miehen ennätystähdessä 1974. FAI/CIP edustajana 1976 - 77. Nimetty alakomitean jäseneksi 1977.

Ammatti: Toimitusjohtaja.

LASKUVARJOVÄELLE TIDOKSI ETTÄ laskuvarjotarkastaja

Lars Backströmin osoite ja puhelinnumero ovat muuttuneet.

Uusi puhelinnumero on 826 611 / 789 ja osoite

PL 50, 01531 Helsinki-Vantaan lento

LASKUVARJOTARVIKE MUUTTANUT

Edellisessä lehtemme numerossa oli leike, jossa kerrottiin, että Laskuvarjotarvike ky on astunut Hervannan koulun. Nyt on koululle sitten jo löytnyt käyttökäkin. Syyskuun alusta lähtien on "Kitu" Toivosen puoti toiminut uusissa tiloissa - ja muuttanut pois entisestä Aleksanterinkadun osoitteesta. Parapuodin uusi osoite on:

Laskuvarjotarvike ky
Matinlahti
33720 Tampere 72

Telehvoaninumero on 931-172616.

UUSIA laskuvarjohyppääjiä

lupakir- jan n:o	
208	Mattila Arto
209	Saari Jari
210	Lätti Ismo
211	Pakarinen Sari-Anna
212	Kouhia Maurits
213	Venttola Ilkka
214	Hämäläinen Antti
215	Ylhä Arno
216	Latvala Harri
217	Tukio Ossi
218	Björklund Osmo
219	Sorsa Mauno
220	Laine Raimo

HYPPYLEIRI ORIPÄÄSSÄ

17. - 26. 6. 1977

Turun Laskuvarjoureilijat ry:n järjestämä ORIPÄÄN hyppyleiri oli eittämättä kesän päätahtuma Länsi-Suomen parantamalla. Leiri järjestettiin jo kuudennen kerran, ja oli tänä vuonna 9 päiväinen. Osanottajamäärä kohosi lähes viiteenkymmeneen ja mukaan kun vielä lasketaan kaikkien paraurhojen ja -urhoitarien sukulaiset, tuttavat, heilat, sulhaset, jälkikasvu ja kotieläimet, voitaneen kävijämäärä kertoa melkein kahdella!

Toiminta alkoi 17. 6. lauantaina erittäin lupaavasti, sillä sää oli suosiollinen, ja Tampereen Laskuvarjokerholta vuokrattu »uusi» sata-yksi-vitonen toimi, ihmeellistä kylläkin, lähes moitteitta. Pääpaino oli edellisten vuosien tapaan oppilashypyillä, joten »naruporukakin» pääsi taivaalle haluamassaan järjestyksessä, eikä ollut pelkoa Isojen poikien kiitailuista. Hyppyjä kertyikin jo ensimmäisenä viikonloppuna noin sadan tienoilla, ja pilotilla oli kiirettä. No... vanhasta kokemuksesta oli yleisesti tiedossa, ettei toiminta tule jatkumaan koko leirin ajan yhtä hyvissä merkeissä, eikä tämäkään vuosi tehnyt poikkeusta. Jo sunnuntaina vetäytyi taivas pilveen ja maanantaiaamu valkeni niin tuulisena, että aamupuutekseen sai tiukennella telttansa naruja (asuntovaunuilijoille riitti pelkkä kivien keräily lisäpaineiksi). Epätoivoisimmat ryhtyivät oitis sääntekopuuhin mutta löytyipä aina sentään niitakin, jotka jaksoivat odottaa iltaa ja tuulen tyyntymistä. Näin jatkuikin sitten lähes koko viikon, eikä hyppymäärä kaunistunut juuri nimeksikään. Juhannusattokin näytti aamusta asti surkealta, ja parin urhoollisen mielessä heräsi jo toivon kipinä siitä, että kunnan saunarantaan luvattu vesihyppy perutettaisiin. Vaan huonosti poikien kävi: tuuli tyyntyi hyppytieteen mennessä, eikä käynyt TLU:n tuoreiden lupakirjamestien puhelintaan peruminen. Vesi oli kylmää, väittivät! Huonoista keleistä huolimatta pystyttiin sentään järjestämään kahdetkin kilpailut. Sunnuntaina 18. 6. pidettiin matalan pilvikaton takia »Oripään tarkkuuskisat», jossa hypättiin kolme kierrosta kahdessa sarjassa. Tehovarjosarjan voitti hieman yllättäen TLU:n Altti Salonen ja alkeisvarjosarjan täysin suvereenisti Tam:LK:n Vesa Saarilahti. Kilpailu oli jännittävä viimeiseen asti, ja voittajat saivat runsain mitoin tarpeelliseksi havaittua sääntekoaikaa.

Viikolla löytyi tuulisestakin säästä sen verran keliä, että saatiin järjestettyä yhdistetty RW-tarkkuuskilpailu TRAC-Oripää. Walloista

kantautuneita sääntöjensääntöjä sovellettiin kahden miehen joukkueille eli muodostettiin kahden miehen »nopeustähti» ja aukaisun jälkeen jatkettiin tarkkuuskisana. Joukkoeita ilmottautui kaksi: RW-KONKARIT (Laatta, SatLK & Saarinen TamLK) ja RW-Ka-Ky-Z, vastapuolen antamalla lempinimeltään »Lentävät jalkarätkä» (Kouhia & Mattila, TLU).

»Jalkarätkä» saivat kiinni molemmilla kerroilla ja toisella kierroksella tuli jopa tarkkuudestakin pisteitä. »Konkareilla» oli huonompi tuuri (vai liekö ollut harjoituksen puutetta), eivätkä saaneet RW-osuudesta pisteitä lainkaan. Tarkkuus sentään meni hieman paremmin, mutta voittajista ei ollut epäilystäkään.

Hyppytoiminta piristyi huomattavasti juhannuspyhien aikaan, jolloin urheasti kylmiä öitä uhmaavaa parajoukkoa saapui lisää Porista, Forssasta, Tampereelta ja aina Helsingistä asti. Pääkaupungin väki toikin väriä mukanaan niin »pullistelun», patjojen, kuin Oripään taivaalle ennen näkemättömien putoamissuoritustenkin muodossa. (Mahtuupa tuohon listaan vielä yksi Papillon puussakin!).

Leiri päättyi sunnuntaina 26. 6. ja kuinkas muuten, kuin satelissa merkeissä! Hyppyjä kertyi kaikkiaan 271 kappaletta, mikä on huomattavasti edellisissä vuosia vähemmän, kiitos sään, mutta kokonaisuutena voidaan leiriä edellisten vuosien tapaan pitää onnistuneena. Leirimuotoisen täysipainoisen hyppäämisen merkitystä esim. oppilaiden edistymisen kannalta ei voitane kiistää. Tästä esimerkkinä mainittakoon tällä leirillä suoritettua kaksi hyväksyttyä hyppymestarinäytettä, yksi lupakirja ja monta ensimmäistä itseaukaisua. Leirillä pidetyillä alkeiskurssilla koulutettiin kolme uutta putoilijaa, joille urhoollisille näin avautui tie paramaailman ihmeellisyyksiin. Mainittakoon vielä, että Ilmailuhallituksen tarkastaja Bäckströmin muodossa vieraili paikalla, ja vaikutti sängen tyytyväiseltä.

No niin... on taas odotettava kokonainen vuosi ennen kuin Varsinais-Suomessa tapahtuu jotain yhtä suurta. Toivottavasti jälleen tavataan kaikki tutut ja monia uusiakin kasvoja. Tervetuloa taas ensi kesänä!

tu: mukana ollut

»Tömähdyksnäytös» paikallisen kylälehden toimittajalle.

»3-2-1-SKYDIVE!»

PÄTKELMIÄ ULKOMAISISTA PARALEHDISTÄ

Teksti: Eero Kausalainen

DC-KOLMOSIA VAURIOITUNUT

Ilmeisesti vandaalien työtä on Utah'issa rikottu kaksi hyppykäytössä ollutta DC-3:a. Logan'issa, Utah'issa joku onnistui ampumaan DC-3:n moottorin läpi suuri-tehoisella kiväärillä. Kone kärsi huomattavia vaurioita.

Toinen tapahtuma sattui Toolessa, Utah'issa. Joku onneton päätti lainata paikallista ilma-alusta, epäonnistuen kuitenkin yrityksessään. Hyppytoiminnassa käytettyä kolmosta oli joku yrittänyt rullata pitkin kenttää, kun kone takertui mutaan.

"Pilotti" lieene ollut kokematon kannuspyöräkoneiden kanssa, joten hän yritti suurilla tehoilla saada koneen irtaamaan. Yritelmän surullisena seurauksena oli koneen kupsahtaminen nokalleen, pyrstö epäkunniallisesti ylöspäin sojottaen.

Koneen oikea moottori hajosi ja molemmat potkurit rikkoutuivat. Korkeuskustannuksiksi arvioitiin 20 000 taalaa.

Konehävittäjäisistä kertoi "Spotter" (maalis-huhti/77).

KOLMEN TAALAN MYSSY KOLMEN TAALAN PÄÄHÄN

Kypärän käytöstä hyppäjien aikana on virinnyt vilkas keskustelu useissakin eri laskuvarjolehdissä. Aihe lieene putkahnut yleiseen keskusteluun Etelä-Afrikassa RW-maailman-cupin aikoihin sattuneen lento-onnettomuuden johdosta tehdystä kirjoituksesta. Lentoturmassa kuoli viisi kokemutusta hyppääjää ja lentäjä. Koneessa kuudentena ollut hyppääjä oli ainoa, joka käytti "kovaa" kypärää. Hän jäi eloon.

Kunnollinen kypärä hypyn aikana vaiko sitten ei mitään pöässä, on ollut ajoittain kiivaankin keskustelun aiheena. Kuten tunnettua USA:ssa voi hypätä jopa paljain päin.

Eräät kiivaat relativistit väittävät kypärän haittaavan näkävyyttä, ynnä olevan hyvin epämukavan. Toiset taas korostavat nimenomaan relatiivissa helposti syntyvistä yhtenytymäksistä aiheutuvia vaaroja. Mikäli kypärää ei käytetä, saattaa varsin pienikin yhtenytymä aiheuttaa tajuttomuuden tai jopa hengenmenon hetimitä taitis tai sitten tarpeettoman ripeän alastulon seurauksena.

Suomessahan tämä asia ei ole mikään ongelma. Meillä IHN määräys vaatii ehdottomasti kypärän käyttöä kaikilla hypyillä. Henkilökohtaisesti tämän kirjoittaja ei kuitenkaan usko esim. ranskalaisen nahkakypärän käytön järkevyyteen relatiivihypyillä. Puhumattakaan sitten siitä, että häpäittäisiin kokonansa tyhjän pään kanssa.

Aiheesta on käyty keskusteluja pääasiassa "Spotterissa", mutta myöskin Englannissa ilmestyvässä "Sport Parachutistissa". Viimeksi mainitussa todettiin kirjoituksen lopussa: "Vain sellaiset henkilöt, jotka pitävät omaa päätään kolmen taalan arvoisena, voivat käyttää kolmen taalan myssyä".

HIDAS VAPAAPUDOTUS

Aiheesta on lähettänyt kommenttinsa "Parachutistin" 5/77 numeroon Janet "Betsy" Robson. Eräälle 28-miehelle kuviolle (wedge) oli mitattu poliisien mittausyhteemillä (tutka?) nopeudeksi noin 125 km/h (78 mailia/h). Betsy toteaa li-säksi havainneensa omilla hypyillään 12 500 jalasta (n. 3600 m) vapaapudotuksen keston olleen 75 sekuntia (yksin hypättäessä se on keskimäärin 60 sek).

Sekuntikellon siis saavat ainakin isommissa RW-muodostelmissa hyppävät heittää romukoppaan.

5000 HYPYN VETERAANI

USA:ssa saavutti kunnioitettavan viidentuhannen hypyn lukeman helmikuussa 1977 Bill D a u s e. Bill aloitti hyppyuransa vuonna -64. Ensimmäinen tuhat tuli Billillä täyteen 1970.

Hän oli 32. henkilö, jolle myönnettiin 12 tunnin vapaapudotusmerkki, ja kolmas henkilö, joka sai 24 tunnin merkin. Hän on ensimmäinen, jolle on myönnetty 36 tunnin vapaapudotuslasku.

Bill on yksi USA:n kolmesta 5000 hypyn suorittaneesta veteraanista. Toimituksen tiedossa ei kuitenkaan ole, keitä ovat ne muut kaksi.

Kunnioitettava saavutus kertakaikkiaan. Eipä taida niitä viidentuhannen hypyn veikkoja kovin montaa löytyä, vaikka koko maailma huomioitaisiin.

RW-KOULUTTAJAN KÄSIKIRJA

"Parachutist" 6/77:ssä aloitetaan kirjoitusarja, nimeltään "RW-kouluttajan käsikirja". Kirjoituksessa todetaan, että kymmenen hyppyä käsittävällä kurssilla voi suhteellisen kokemattomastakin hyppääjästä kouluttaa turvallisen ja varsin näpsäkän relatiivihyppääjän.

Kurssin ideana on se, että samat asiat, joiden oppimiseen muutoin kuluu suunnattomasti rahaa ja ehkä noin 100 hyppyä, voidaan asialle omistautuneen kouluttajan opastuksella opettaa kymmenellä hypyllä.

Näinhän se on. Meillä ei vielä missään - ei edes spesialisoituneessa RW-kerhossa SLK:ssa - noudateta selvää koulutusjärjestelmää RW-hypyille. Toki ensimmäiset hypyt tehdään kouluttajan kanssa, mutta muutoin hommela on varsin satunnaisella pohjalla.

Toki nykyisillä oppilailla on käytettävissään jo valloin tulisenlaiset perustiedot, kuin esim. allekirjoittaneella joka 1970-luvun alussa.

Tie "RW-masiinaksi" ei silti vieläkaan ole niin pelkistetty ja lyhyt, kuin se voisi olla.

Pyrimme palaamaan aiheeseen myöhemmin

KUPURELATIIVI

"Canopy Contact Relative Work" eli kotomaisittain ilmaistuna kupurelatiivi on vallannut ankarasti alaa ulkomailla. Sitä on jopa nähty myöskin Suomen taivaalla - tahollisesti ja tahattomasti.

Aiheesta on ilmestynyt "Parachutistissa" kirjoitussarja "Relative Work in Slow Motion" - voitaneen kääntää esim. "hidastettua relatiivia". Homma lienee sangen hauskaa oskareita pelottomille patjahyppäjille. Omat vaaransa kupurelatiivissa kuitenkin löytyy, joten sitä ei kannata aivan ensimmäisillä patjahypyillä kokeilla, eikä yleensääkään ennenkuin on riittävästi perehtynyt asiaa kokeilijain näkemyksiin.

OSTAJAN OPAS

"Parachutistissa" on kuluva vuoden keväästä alkaen ollut kirjoitussarja "Canopy Buyers' Guide" eli "Kuvun ostajien opas". Kyseisessä kirjoitelmasarjassa esitellään laskuvarjotarvikkeita neljällä pääsektorilla:

- varavarjot
- pallokuvut
- patjat
- aukaisujärjestelmät.

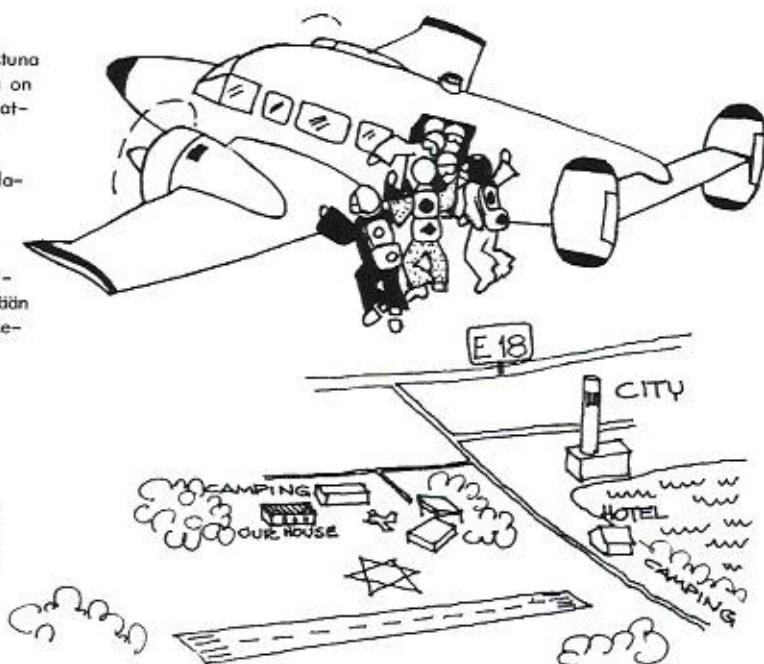
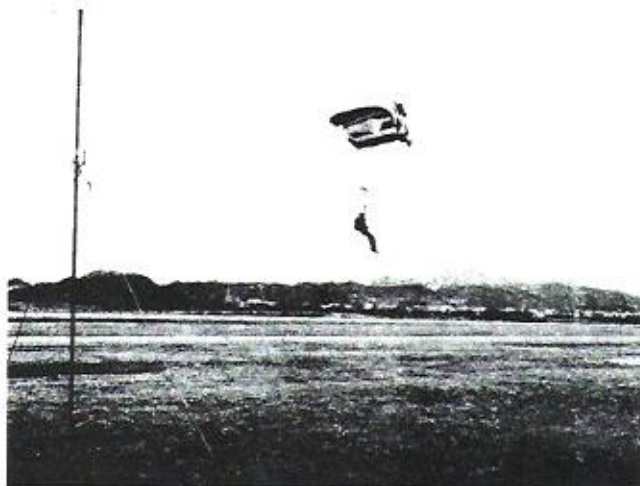
Parasuutin hankinnasta kiinnostuneille lienee terveellistä tutustua moiseen kirjoitelmaan. Mitään kovin yksityiskohtaisia tietoja ei "Ostajan oppaassa" anneta. Siitä kuitenkin saanee varsin hyvän yleiskuvan, mitä markkinoilla on.

Tutkimme mahdollisuuksia esitellä tarkemmin tätä kirjoitelmasarjaa tulevaisuudessa.

NÄINKIN VOI PATJALLA HYPÄTÄ

Oheinen kuva on saksittu Norjan laskuvarjolehden "Fritt - Fall'in" numerosta 2/77. Kuvassa muuan Kalle näyttää mallia, kuinka patjaparasuutilla hypätään. Tämä on yksi tapa monista....

(kuva: Erling Schjølberg)

RUOTSALAISET OSTANEET TWIN BEECH'IN

Ruotsissa Västeråsissa toimiva "Svenska Fallskärmsklubben Aros" on ostanut kuluva kesän aikana Super Twin Beech'in. Tiettävästi se on suurin säännöllisesti urheiluhyppytoimintaan käytettävä lentokone pohjoismaissa.

Heposia lentolaitteesta löytyy yhteensä 1000 kappaletta. Koneessa on iso ovi, joka mahdollistaa kahden kellujan ja pohjan sijoittamisen oven ulkopuolelle ulashyppyä varten. Lentsikassa on kokolattiamatto.

Koneella lennetään 10 - 14 hyppäjän lasteilla.

Hyppyhinnat lienevät seuraavannäköisiä: 3000 m - 35 paikallista kruunua, 3600 m - lentoajan mukaan. Edellämäinnittu ei vaikuta kovin "suolaiselta", jälkimmäisestä ei osaa sanoa, kun ei tuntihinta ole tiedossa.

Laskuvarjokerho "Aros" toimii Johannisbergin lentokentällä, noin puolentoista kilometrin päässä Västerås'n keskustasta.

Kerholla on myös toinen kone käytössään; Cessna 182, joka operoi neljällä hyppäjällä.

Kerho toivoo näkevänsä runsaasti myös ulkomaalaisia hyppeläisiä kokeilemassa mainiota ilma-alustaan.

Asiasta kiinnostuneille ilmoitetaan kerhon osoite:

Svenska Fallskärmsklubben Aros
Box 8020
S-720 08 Västerås
Sverige

Klubin puhelinnumero on 021-121666

Toivotamme kerholla onnea ja menestystä rohkeassa konehankinnassaan.

PÄTEelmiä LOtumaasta

1000 YNNÄ 1000 = N. 2000

SM-kisan harjoitusviikolla sai kaksi laskuvarjostelijaa tuhat hyppyä täyteen. Utin Laskuvarjokerhon Paavo H u u s a r i ja Lahden Laskuvarjokerhon Pekka T u o m i n e n hyppäsivät yhdessä tuhannennen hypynsä Utissa SM-kisan aatto-päivänä.

Paavolla oli tullut 999 hyppyä täyteen jo alkuvuorolla, Pekan ollessa muutaman hypyn jäljessä. Niinpä Paavo otti ja häipyi pelloilleen muutamaksi päiväksi, odottamaan Pekan saman lukeman täyttymistä.

Kun sitten Pekka pääsi samaan hypymäärään, saapui Paavo-kin jo paikalle. Kipusivat sitten yhdessä päivän päätteeksi kahteen kilometriin, jossa ulostautuivat käsi kädessä. Te-kivät siinä sitten yhdessä iloisia voltteja ynnä muita kuper-keikkoja ennen laskuvarjostimien aukaisua.

Ohjastelivat he sitten tarkasti maalialueelle, Paavo ensin ja Pekka jäljessä. Suorittivat veljet tarkan laskeutumisen maali-alueelle, jossa eväät jo odottivat pläkin päällä.

Pekka suoritti taidokkaan seisonalaskun jalat pläkin molem-milla puolilla. Alko siinä sitten se ilonpito, ansaittu sel-lainen.

Poijaat olivat järjestyksessä kymmenes ja yhdestoista tuhat hyppyä hypänneet suomalaiset. Molemmat veteraanit ovat aloittaneet hyppyuransa arman vuonna 1970. Eipä sitten muuta kuin rutosti onnea oman, itseni ja toimituksen puolesta poikain seuraaville tuhansille!

ON TAAS MOSSOTETTU

... jopa ihan asiasta, mutta myös sen vierestä. On kuultu arvosteluja "Laskuvarjourheilun" kirjoituksista. Vaan sehän kuuluu aina asiaan. Terve ja rakentava arvostelu on kaiken kehittymisen edellytys.

On nyt sitten vaan niin, että arvostelu ei hyödytä ketään, jos ei sitä tehdä muutoin kuin pienten piirissä kerhon pa-rakin takana.

On ihan selvä ja normaali hommelo, että lehteä kokoon-kyhättäessä tulee kaikenmoisia kämmähdyksiä ja virheitä. Pahittelemme niitä, mutta samaan hengenvetoon pyydämme lukijoiltamme asiantuntija-apua asia- ynnä myös asiatto-muusvirheiden korjaamiseksi.

Niinettä; jos virheitä löytyy, tarttukaatte kynään ja oikaishkaa asia. Omassa parukassa "massottamisella" ei hyödytetä ketään.

Vaikka saahan siihen pännään tarttua muutoinkin, kun kie-huvan kiukun vallassa. Toimitus olisi sanomattoman kiitol-linen kaikenlaisista lukijoiden kommentista ja kannanotoista. "Laskuvarjourheilu" on kaikkien para-mielisten yhteinen äänenkannattaja, joten käyttäkää sitä.....

ON NÄHTY

On nähty maan uusin laskuvarjoilufilmi.

SLK on ostanut muilta mailta mittavan parasuuttifilmin nimel-tään "Wings". Kyseinen raina esittelee relatiivin vihaviimei-simpiä virtauksia. Filmissä tehdään mittavia seksenssihyppyjä suurin osallistujajoukoin.

Filmi koostuu samasta aineistosta, jota Amerikkalainen Skratsh Garrison esitteli Utin RW-PM:n aikana.

RW-väestölle filmi on todella "nannaa", mutta siitä varmasti pystyy nautiskelemaan minkä tahansa hypelöintialan harras-taja, tai muuten vain alasta kiinnostunut, ikään, sukupuoleen yms. katsomatta.

Sekvenssihyppäjille kyseinen elävä kuva soveltuu erinamai-sesti jopa opetusfilmiksi, sillä siitä näkyy selvästi, kuinka todelliset virtuoosit "hamman" tekevät.

SLK:n filmi on 16 millinen ja kestää 15 minuuttia. Kuvaajat ovat Ray Cottingham ja Rande Deluca. Ohjaus on B.J.Worth'in ja tuotanto Carl Boenish'in. Elävä kuva on äänifilmi, musiikki on saman veikon käsialaa, kuin Kitulta saatavassa "Masters of The Sky" kuvassa.

SLK vuokraa elävää kuvaansa hintaan 50 mk.

EK

HYPPÄÄJILLE VARJO- VAKUUTUS

●● Laskuvarjohyppäjien ker-hot voivat vakuuttaa varjonsa tästä lähtien edullisesti Pohjois-Suomi-Salamassa. Laskuvarjo maksaa luudesta kahdeksaan tuhatteen markkaan, joten ker-hojen kannattaa ehdottomasti harkita vakuuttamista. Yhden varjon vakuutusmaksu on kah-delsan markkaa vuodessa.

Laskuvarjovakuutus merkitään vuosivakuutuksena, joten va-kuutus on voimassa kuljetusten, säilytyksen ja hyppyjen aikana.

Oma vastuu kussakin vahinko-tapauksessa on 300 markkaa. Vakuutus turvaa laskuvarjon mm. liikenneonnettomuuden, palon, varkauksen, muron ja repeytymisen varalta. Varjoa vakuutus kerhot voivat ottaa Kuopion Hyppääjakerhon välityksellä.

Oheinen lehtileike on saksittu Pohjois-Yhtiöiden ja Seurien-Salaman asiamieslehdessä "Pasma" 3/77:stä.

Allekirjoittanut tervehtii ilolla tällaista vakuutusuutista. Ainakin tämän hetken tietojen valossa vakuutus on syyntä edullinen.

Tekstissä mainittu "Kuopion Hyppääjakerho" tarkoittaa lo- hinnä Hukka S a l o s t a, jonka osoite on:

DAR ROBINSON

"SUPERPUTOAJA" VALLOISTA

(lähde: Star Crest Magazine april - may - june 1977
from Dar's press release)

Dar Robinson 28, amerikkalainen laskevarjohyppääjä, oikealta ammatiltaan "Stunt mies" (elokuviin sijaikarsija) on varsinainen kuuluisuus ropakon takana. Miehen harrastuksiin kuuluu näet hyppäminen erilaisilta korkeilta paikoilta ilmapatjalle, joka on noin 3 x 5 m suuruinen.

Dar kertoo joutuneensa "audon" harrasteensa pariin toimiessaan sijaikarsijana elokuvissa.

Jo tällöin Dar erikoistui hyppyihin korkeilta paikoilta ja monet suomalaisetkin elokuvissakävijät ovat hähneet hänen suorituksiaan mm. elokuvissa "Papillon" (elokuvan lopussa oleva 30 m hyppy veteen), "Magnum 44" (ajo moottoripyörällä tukialuksen kannella), "Roller Ball" sekä "Airport 77".

Dar pitää tällä hetkellä nimissään ilman varjoa patjalle hyp-
päämisen ME:tä, jonka hän on hypännyt ensin vuonna 1976
Houstonin Astrodomeilla 55 m:stä (oheinen kuvasarja) sekä myö-
hemmin Texasissa, Dallasissa nykyisen ME:n 70 m.

"Olen ollut onnekas" Dar sanoo "olen pystynyt suorittamaan
hyppyjä joita muut hyppääjät ovat pitäneet liian vaarallisina
suorittaa".

Tulevaisuudensuunnitelmistaan puhuessaan Dar:illa on tähtäimessään
hyppy World Trade Centerin (Maailman kauppakeskus New Yorkissa)
400 m ketolta sekä hyppy lentokoneesta ilman varjoa ja koneen
syöksyessä alaspäin, lento oviaukosta takaisin koneeseen.

Toistaiseksi Dar on selviytynyt harrasteestaan vain yhdellä olka-
varren sijoiltaan menemisellä.

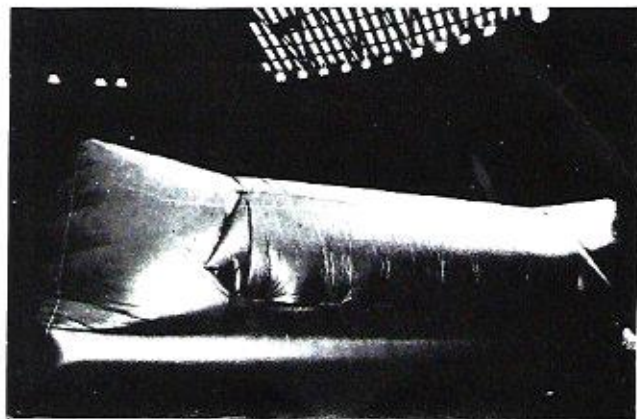
Mainittakoon että Darin harrastus on vielä siitä mukava, että se
tuottaa harrastajalleen kivan nipun taaloja.

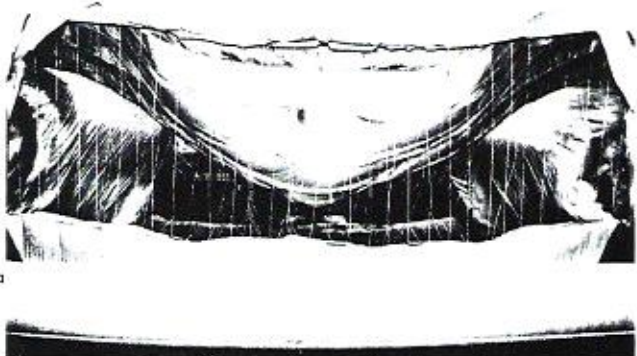
Houston, Astrodome, 10 tammikuuta 1976 hyppy 55 m korkeudesta.

Tämä 30 m hyppy oli tarkoitus alunperin hypätä 45 m:stä mutta ilmapatjassa esiintyneen vajaatoiminnan vuoksi korkeutta alennettiin 15 m (ei satu niin paljon jos sattuu olemaan asfaltti alla, toim.huom.)

Puhallettava ilmapatja - noin 6 m paksu jossa on toisiinsa kytkeytyvät ilmataskut joiden tarkoituksena on tasata hyppääjän kohdistuvan iskun voima.

Pullistuma patjan keskellä on Dar iskeytyessä patjaan 100 km/h.

ZEPRYHILLSIN PÄÄSIÄISLEIRI

Tänä vuonna oli Zephyrhillsin pääsiäisleiri ensimmäistä kertaa puhdas boogie tyylinen RW karkelo, ilman häiritsevää kilpailuhyppäämistä. Taivaalla nähtiin tavallisia ja epätavallisia kuvioita. Useimmat olivat tavalla tai toisella epätavallisia, mutta joukossa oli myös useita onnistuneita yli 20 miehen suorituksia.

Viime vuonna vastaavissa kisoissa suurin kuvio oli 30-miehen "Sunflake". Tällä kertaa ei ollut vaikeuksia suunnitella 30 ja 40 miehen sekvenssikuvioita joilla oli mahdollisuus onnistua.

Suurin tehty kuvio oli 38 miehen "laatikko" niminen kuvio jonka oli tarkoitus muodostua neljästä 10-miehen kiilasta. Kuvio oli kuitenkin uusi epävirallinen ME, siitäkin huolimatta että kaksi hyppääjää jäi ulos.

Leirin antoisin kuvio oli kuitenkin 30 miehen "Kolmoiskiila", joka purettiin välillä kolmeksi 10-miehen kiilaksi. 10-miehen kiilat käsivät kääntymässä 360 astetta ja telakoituivat jälleen yhteen. Tarina kertoo, että 30-miehen aloituskuvion kokoaminen on suhteellisen helppo operaatio, hiemen konstikkaampaa on lentää 10-miehen puljaa ja vielä vaikeampaa on saada ku kiilat osumaan kääntymään juuri oikealle kohdalle oikeaan aikaan. Kuvio oli uusi ME ja se onnistui seitsemännellä yrittämällä. Niin ne Walloissa, johon ensikäsä meillä?

J.S. Juusi lehden mennessä painoon saimme tiedon että USA:n kansallisissa RW karkeloissa oli tehty 44 miehen "laatikko" kuvio. Kuvio ei tietävästi ollut täydellinen sillä yksi mies oli väärinpäin.

MYYTÄVÄNÄ

PC MK 1 + sukka + POD + Jerry Bird pää- ja varavarjo
REPUT + APUVARJO h. 1400,-
SOITA SLK/BELIK
VARJOLLA HYPÄTTY N. 350 HYPPYÄ

PC MK 1 + sukka + apuvarjo + De lux valjaat ja reppu
SOITA SLK/Tikkunen kotiin 90/338584
Varjolla hypätty n. 500 hyppyä hinta 1100 mk

Ohjattava varavarjo, ylijäämä hinta 500,-
Kustu Ylinen puh.työ 602488
Jaakkolantie 25 C, 04200 Kerava

Ylijäämä valjaat + reppu, HOT DOG-apuvarjo, MARK I PC,
sukka, juuri tarkastettu
Soita: SLK/Seija Salonen kotiin 381484

Keltainen Cross-Bow reppu + valjaat + varavarjon reppu +
oranssi PC Mark 1 + ylijäämä valk. varavarjo.
Pääkuvulla hypätty 115 hyppyä.
Soita: SLK/Kari Niemi, kotiin 352574, töihin 8253279

JOUKKOJULKAISU

• STRATO-FLYER •

• UUTUUS TULOSSA •

• STARIN SEURAAJA •

MAAHANTUONTI JA MYYNTI
SUOMEN LASKUVARJO OY
SUURSUONTIE 21 • 00830 HELSINKI 63 • Puh. 90/740021